

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/28

II LEGISLATURA

Any 1990

Número 85

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 17 de maig del 1990, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.-) PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 1244/90, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Per què, des del 1987, s'han paratitzat a les Illes Balears les tasques d'excavacions, llevat de les anomenades "excavacions d'urgència"?"

2) R.G.E. núm. 1245/90, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quins criteris aplica la Conselleria de Cultura, Educació i Esports a l'hora de contractar - a través de l'organisme pertinent - el personal que ha de realitzar les excavacions, siguin ordinàries o d'urgència?"

3) R.G.E. núm. 1256/90, presentada pel Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern de la CAIB entregar al Parlament el projecte de llei de defensa del turista?"

4) R.G.E. núm. 1257/90, presentada pel Diputat Sr. Miquel Massutí i Oliver, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines mesures s'han posat en pràctica per aconseguir d'una vegada que les embarcacions d'arrossegament no treballin a zones prohibides?"

II.-) MOCIÓ:

1) Moció R.G.E. núm. 1233/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, subsegüent a la interpel·lació núm. REG. 739/90, relativa a problemàtica dels menors..

III.-) PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 738/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a la confecció d'un catàleg que contempli totes les edificacions costaneres de caràcter històric destinades a defensa i vigilància existents a les Illes Balears.

2) R.G.E. núm. 806/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a ajudes del Govern per a la realització de tesis doctorals, estudis i treballs tècnics i/o d'investigació sobre temes mediambientals a l'àmbit de la CA.

3) R.G.E. núm. 986/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a l'oficialitat als estudis superiors de turisme que actualment es desenvolupen a la Universitat.

I-1/2.-) PREGUNTES NÚM. 1244/90 I 1245/90 PRESENTADES PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SENYOR DAMIÀ PONS I PONS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem el desenvolupament del Ple d'avui segons l'Ordre del Dia que els ha estat repartit. Començam pel punt primer, referit a preguntes. Per formular la registrada amb el nombre 1244/90 sobre paralització de les tasques d'excavacions té la paraula el Diputat senyor Pons i Pons.

Un momentet, senyor Damià, que el senyor Vicepresident demana la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT:

Gràcies, senyor President. Jo demanaria, si fos possible, ajornar per al pròxim plenari les preguntes 1244 i 1245 que fan referència a aquestes dues preguntes del Partit Socialista i del mateix Diputat, atès que la Consellera de Cultura es troba de viatge i no és possible la seva contestació en aquests moments. Gràcies.

I-2.-) PREGUNTA NÚM. 1256/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SENYOR VALENTÍ VALENCIANO DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord amb el Reglament, s'accedeix a la petició del Vicepresident del Govern que fa en nom del Govern mateix.

Per formular, idò, la pregunta registrada amb el nombre 1256/90 sobre el Projecte de Llei de defensa del turista, té la paraula el Diputat senyor Valentí Valenciano i López.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, senyor President. Es tracta d'un tema que ja fa temps que se'n va parlant. Se'n va parlar l'any passat; el gener d'enguany es va dir que ja hi havia un text i un esborrany de projecte de llei; dia 13 o 14, segons consta en els diferents mitjans de comunicació, aquest projecte de llei va ésser presentat a Lovaina, a Bèlgica, segons varen dir i el nostre Grup Parlamentari opinava que ràpidament vendria a aquest Parlament. Atès que no venia, hi va haver una sèrie de preguntes per escrit, entre les quals una del nostre Grup Parlamentari i la resposta a aquesta pregunta era que aquest projecte de llei estava en el Parlament quan nosaltres havíem anat a mirar en els serveis de la Cambra i no havia entrat aquí.

Aleshores és una pregunta per saber realment quan duren aquest projecte de llei al Parlament o bé, si no es tracta d'això, ja pensaríem si no ha estat una operació d'un altre tipus.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per contestar el Conseller de Turisme, senyor Jaume Cladera.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Senyor President, senyores i senyors Diputats; senyor Valenciano: hi va haver un malentès, efectivament, perquè nosaltres no havíem dit que havíem enviat un projecte de llei sinó l'estudi, fet per la Universitat, que contemplava la possibilitat de fer un projecte de llei. Està remès a aquest Parlament, a tots els diputats per al seu coneixement. No el projecte de llei, sinó l'estudi global dins el qual s'integra aquest projecte de llei.

No li puc concretar quan es durà aquest projecte de llei al Parlament perquè depèn d'una directriu que està negociant el Mercat Comú sobre aquest tema. Gràcies, senyor President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat senyor Valenciano.

EL SENYOR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, senyor President. És senzillament per fer constar aquesta documentació i no la tenim.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, té la paraula el senyor Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Hi va haver una confusió. Supòs que va esser la Conselleria de Turisme la que no havia enviat la documentació, però aquesta documentació està enviada des de fa almenys quinze o vint dies a aquest Parlament. No sé si està enviada al Parlament o a un Grup que l'havia demanada concretament, que em pareix que era el NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

I-3.-) PREGUNTA NÚM. 1257/90, PRESENTADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SR. MIQUEL OLIVER I MASSUTÍ DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta nombre 1257/90, sobre embarcacions amb pesca d'arrossegament té la paraula el Diputat senyor Miquel Massutí i Oliver.

EL SR. OLIVER I MASSUTÍ:

Oliver Massutí, President, perquè en Massutí i Oliver és el meu cosí.

(Rialles)

Gràcies, Sr. President, ...

EL SR. PRESIDENT:

Jo li admet al Sr. Oliver l'excusa. M'han equivocat els meus serveis. Aquí diu Miquel Massutí i Oliver.

EL SR. OLIVER I MASSUTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller: vostè sap que la franja costera de cinquanta metres està de cada dia més agredida i més deteriorada i és curiós que els nostres productes pesquers són competitius en el mercat per qualitat, no per quantitat. En aquestes circumstàncies, comprendre, ho sap bé - jo sé que vostè ho sap - que protegir aquesta franja i ordenar-la adequadament és sumament important per a la nostra pesca i per a la seva rendibilitat. En conseqüència, la pregunta concreta és: quines mesures s'han posat en pràctica per aconseguir d'una vegada per a sempre que les embarcacions d'arrossegament no treballin a zones prohibides?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per contestar, té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Les zones prohibides, com vostè molt bé ha assenyalat, es refereixen a la zona compresa entre

Aquesta zona queda únicament reservada per a la pesca artesanal i la pesca d'encerclament. Només hi pot haver una vigilància a les infraccions de dues maneres: o bé - encara que paresqui una perogrullada, és així, per tal de poder contestar correctament - a la mar o bé en terra.

A la mar, la vigilància s'ha de dur mitjançant la secció de les patrulleres, que han de localitzar *in situ* i han d'aixecar les actes corresponents. La CAIB no disposa de patrulleres. L'any passat va iniciar l'experiència d'utilitzar unes llanxes ràpides de 4,5 metres d'eslora amb una velocitat de 28 nusos per a vigilància i control de la pesca esportiva i professional en aquesta àrea de competències. Per altra part, el límit de si sotmetre a 50 metres a la major part de les Illes es limita a les badies de Mallorca. Amb això volem indicar que la major part de les zones que s'haurien de vigilar per competències correspondrien a l'Administració central.

Nosaltres hem fet tants de requeriments a l'Administració central, concretament a la Comandància de Marina, a la qual, evidentment, li correspon aquesta àrea, que finalment ens han contestat. Li llegesc el que ens diu el representant de l'Administració central en aquesta matèria. Diu: "nosaltres acceptam que hi ha hagut totes aquestes denúncies que vostè ens diu, però per una altra part" - li tradueix - "s'han cursat les ordres oportunes a la patrullera de vigi-

l'ència, pero ha sido vana su labor". Diu: "tant és així, que las flotillas de medidas contra minas, en sus últimas manio-bras, fondearon, en las proximidades de la bocana del puer-to, una serie de minas simuladas para sus ejercicios, de las cuales algunas han desaparecido, otras se encuentran arras-tradas y otras con roturas en los cabos de unión entre ellas, lo que corrobora que se realizan faenas de pesca de arrastre casi desde la bocana del puerto". I diu: "dada que por nues-tra parte, con los medios que contamos, la vigilancia no es efectiva, se lo comunicamos para su conocimiento". O si-guì, ens diuen: "no podem fer res més d'allò que estam fent".

Quant a la vigilància interna, nosaltres comptam amb el cos d'inspectors, evidentment molt reduït que, com vostè sap, fan el que poden per tal d'eradicar pràcticament la venda, en els seus estadis juvenils, del moll, el lluç, el rap i el gall i fan aquests seguiments a les llotges, els mercats i les peixateries. Així mateix, duim una vigilància especial del raó i la vaca, perquè són espècies indicatives que s'ha pes-cat en fons inferiors a 50 metres.

En resum, la vigilància a la mar correspon actualment i en el 90% a les unitats de la marina espanyola. En segon lloc, l'actuació del nostre servei de vigilància a terra ha era-dicat bastant la presència dels estadis juvenils dels peixos a llotges, mercats i restaurants. Podem afirmar que cada any es fa més difícil aixecar actes, malgrat que el número d'ins-peccions ha augmentat, ja que els infractors habituals han pres, com si diguéssim, anticossos per evitar que els aixe-quin aquestes actes i empren mètodes de molt difícil detec-ció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MASSUTÍ:

Senyor President: efectivament la vigilància a mar és complicada, és difícil, pel fet que no hi ha embarcacions su-ficients i a més a més, sempre, enfront del jutjat, et trobes amb la falta de proves perquè hauries d'estar cada moment en aquell lloc per certificar el fet. Però quant a la vigilància a terra, vostè mateix ho ha dit, hi ha espècies molt concre-tes que defineixen que una embarcació ha estat dins aques-tes franges. Aleshores, no cal ni que sigui petita ni que si-gui grossa; si duu aquestes espècies, aleshores almenys hi ha d'haver una forta sanció per a aquesta embarcació.

Perquè jo li diria una cosa, amb la col·laboració que vostès mantenen, i molt bona, amb l'Administració central per a pesca, hi ha, fins i tot dins aquesta col·laboració, unes possibilitats de demostrar l'eficàcia del Govern Balear en aquest sentit i seria defensar la badia de Palma. La badia de Palma seria un exemple que podria demostrar l'actuació. I jo crec que no és difícil trobar embarcacions de les que tre-ballen enfront que duguin espècies capturades dins la ba-dia, la qual cosa és demostrable.

Per altra part, la franja de 50 metres, efectivament, ha d'esser defensada o protegida a la mar per l'Administració

central, però dins la col·laboració i tenint en compte que a-llò que es pesca en aquesta franja està fet únicament per pescadors nostres i únicament és el nostre mercat el seu consumidor, el seu control des de terra podria tenir una eficaàcia no dic 100% però bastant bona. Ara bé, es reque-reix que, a l'embarcació que s'agafi, se li apliqui una sanció adequada. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA (Pere J. Moreu i Ballester):

Sr. President, efectivament és així, que estam fent: fer aquesta vigilància. Crec que no s'ha aturat ni una sola san-ció de les que hem intentat. En moltíssims casos, quan hi ha hagut el recurs d'alçada, l'hem hagut de retirar per falta de documentació suficient i proves, però estam amb aques-ta tasca i amb aquesta labor.

EL SR. PRESIDENT:

Abans de passar a la pregunta següent, volia fer una aclaració al Diputat Sr. Oliver quant a l'error quan jo l'he anomenat. Els serveis de la casa em fan arribar que també a ells els han equivocat, perquè l'encapçalament de la pre-gunta que vostè fa diu "Miquel Massutí i Oliver, Diputat d'aquest Parlament..." i per això han dit que és el senyor Massutí i Oliver. Jo diria, en termes amigables, que no l'han volgut contradir. (Rialles.) No és més que una expres-sió, senyor Oliver, que també...

EL SR. OLIVER I MASSUTÍ:

Li diré una cosa: jo, des que anava a l'institut, com que d'"Oliver", n'hi havia tres-cents, em deien en Massutí. Per tant, no és rar.

EL SR. PRESIDENT:

No és més que una amigable conversació, senyor Oli-ver. Sap que se'l respecta i se l'estima i em sap greu que es pensí que ens equivocam.

II.-) MOCIÓ NÚM. R.G.E. 1233/90 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, SUBSEGÜENT A LA INTERPEL·LACIÓ NÚM. R.G.E. 197/90, RELATIVA A LA PROBLE-MÀTICA DELS MENORS.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, referit a mocions. Les preguntes s'han acabat una volta que s'han posposat per a un altre dia les dues, a petició del Vicepresi-dent, que havia de contestar la Consellera de Cultura.

Passam, idò, al punt segon, que es refereix a la Moció 1233/90, subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALIS-TA I D'ESQUERRES, derivada de la interpel·lació núm.

197/90 sobre la problemàtica dels menors. Per defensar aquesta moció i per part del Grup presentant té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President; Sres. i Srs. Diputats. Un veu que hi ha una gran preocupació pel problema del menor. La Cambra està profundament preocupada i procurarem, per tant, sintetitzar quines són les propostes que la gent nacionalista i d'esquerres fa davant aquest problema.

Nou propostes, una de general i vuit de molt més concretes amb l'esperit d'atendre necessitats que existeixen, atendre peticions de professionals, que, en molt males circumstàncies de jornal, de Seguretat Social i en base a una gran vocació i a un gran voluntariat treballen; requerir de l'Administració més actuació directa i racionalització de recursos i racionalitat global quan tractam problemes existents. Anem, punt per punt, per tant, a explicar les nou propostes, la general i les vuit més concretes, que convé detallar i evidentment, a la rèplica, si qualche Grup Parlamentari o el Govern tenen cap dubte del que volem dir, procurarem donar-li rèplica puntual.

Primer punt. Un dels dèficits grossos és que hi ha poques llars d'acollida o residència, centres de dia i centres taller. Per tant, pensam que s'han d'impulsar. Actuacions recents de les institucions, molt recents, van precisament un poc en sentit contrari, a frenar. Nosaltres creim que els recursos bàsics s'han d'impulsar. Per tant, és un d'aquests problemes d'infraestructures. Mai el nostre Grup negarà a cap govern crear infraestructures, s'hagi de posar la flor i la foto qui se l'hagi de posar a l'hora d'inaugurar o a l'hora de dir: "hem fet això o hem fet allò altre". Les nostres Illes, encara, estan en una situació de manca d'infraestructures, de gran dèficit d'infraestructures socials. Pensàvem que l'autogovern ho solucionaria. Creim que no ho ha solucionat i, per tant, s'ha de continuar impulsant aquesta política infraestructural.

Segon punt. Activitats formatives d'educadors especialitzats en el tema del menor i la joventut i formació del voluntariat. És un punt prou genèric, prou general, però totalment i absolutament imprescindible. Ara com ara, cap professional, cap persona preocupada en la problemàtica del menor desconeix que és un dels problemes reals que existeix. A la vegada, hem de recordar que quan hi ha un curset de voluntariat o un curset d'activitats formatives d'educadors o bé es fa des del voluntariat o bé es fa des de l'esforç de qualche institució, però encara mai des de l'actuació del Govern de la Comunitat Autònoma.

Tercer punt. Per atendre la problemàtica del menor, fa falta un esforç pressupostari. No basta que gestionem els doblers que l'Estat, a través del conveni, ens remet cada any, i que evidentment consideram insuficients, sinó que es tracta de crear recursos propis. Amb això també hem de recordar que el Govern bé que es preocupa de crear recursos propis per a infraestructures a la costa, per a infraestructures a l'interior, per subvencionar empreses, per donar crèdits a empreses que actuen per generar activitat econòmica i, per

tant, deia el President de la Comunitat, per generar llocs de treball. Nosaltres creim que s'han de generar pressuposts propis, substancials, davant un dels problemes, una de les tares de la nostra societat que és la problemàtica del menor.

Punt quart. Volem incrementar la quantitat destinada per menor i dia dels convenis de col·laboració amb entitats col·laboradores. Tothom sap que aquests 1.175 pessetes/menor/dia que ara es donen són absolutament insuficients. S'han d'atendre lloguer, roba, menjar, s'han d'atendre les despeses ordinàries de qualsevol centre d'aquests més l'oci i, evidentment, cal tenir en compte les persones que hi treballen que tenen dret als jornals. I els jornals de la gent que treballa en aquests centres o entitats col·laboradores són uns jornals que estan molt per davall de qualsevol persona que treballa a l'Administració a qualsevol càrrec que pugui tenir o fins i tot a qualsevol activitat professional mínima de l'empresa privada. Nosaltres feim una proposta, 2.750 pessetes/menor/dia. L'hem feta a partir de les quantitats d'altres comunitats autònomes (Catalunya, 2.500); hem fet un càlcul sobre la problemàtica d'insularitat, tema que al Govern d'aquí li agrada molt treure quan es tracta de demanar doblers a Madrid (el problema insular, les aigües, etc.), cosa que sempre ha tengut el nostre suport i que ara també hem aplicat a aquest barem i ens han sortit 2.750 pessetes. Com que aquest Grup Parlamentari ha esmenat aquesta quantitat, creim que el càlcul tothom el deu haver vist més o menys encertat. Nosaltres estam oberts a discutir aquesta insularitat. Ho hem fet una mica sobre el cost de vida i ens surt aquesta quantitat. A més a més advertim que cada any hauria d'esser augmentada d'acord amb l'increment de l'índex de preus al consum i que els convenis que es fan haurien de tenir una durada de cinc anys renovables com se sol fer a nivell de molts d'Estats europeus.

Crear una Comissió Interdepartamental entre distintes Conselleries per tal de tractar la problemàtica del menor amb representants de Conselleries afectades. Bé, això és ben clar: Acció Social, Cultura i Conselleria Adjunta a Presidència, per exemple - i jo, aquí, hi afegiria Economia - són Conselleries que tenen unes responsabilitats grosses. Actualment existeix el Consell Superior d'Acció Social, on va un membre - el Director General - o un representant seu de la Direcció General de Joventut. Hi participa, però a un Consell d'Acció Social molt gros i que, per ara, és molt poc operatiu i molt poc concret a l'hora de prendre mesures i a l'hora de prendre actuacions. Nosaltres creim que una Comissió Interdepartamental entre les quatre Conselleries que hem anomenat (Acció Social, Cultura, Adjunta a Presidència i Economia) seria imprescindible i, a la vegada, dóna participació a professionals i entitats que treballen en el tema del menor. No es tracta d'anar a visitar els centres del menor, no es tracta de dir: "veníu a xerrar amb nosaltres", telefonar o fer una carta, sinó que es tracta de donar una participació oberta a un tema del qual, certament, tots sabem que les solucions definitives són molt difícils. No arribaran, supòs, en molts d'anys, però sí és clar que a partir d'aquestes actuacions i d'aquest marc de diàleg i d'aquest marc d'intentar trobar una eficàcia i interlocutors vàlids és quan es poden trobar sortides alternatives quotidianes.

El sisè apartat és que aquest Parlament reiteri al Govern que ha de complir allò que aquí hem acordat i hem discutit. Fa temps que varem aprovar una proposició no de llei presentada pel nostre Grup, perquè es creàs un servei de defensa i tutela dels incapaces, que és un tema que afecta molt els menors - a vegades gent no tan menor - i que a nivell d'aparell judicial s'ha fet arribar moltes vegades aquí, a Balears. Ho aprovarem, jo crec que ho aprovarem fins i tot per unanimitat, almenys per majoria (tampoc no he anat a investigar-ho, perquè no era el cas), però el fet és que aquest Parlament això, ho ha aprovat i l'actuació que s'ha tengut és zero, cap. Per tant, el punt sisè reitera la creació del servei de tutela i defensa dels incapaces.

El punt que fa set és un punt que ha estat conflictiu a diferents debats, debats en els Ajuntaments grossos, en els Ajuntaments importants, en el de Ciutat de Mallorca, qualque vegada a Eivissa se n'ha parlat, se n'ha parlat a Maó, i existeix entre uns sectors socials determinats, entre professionals determinats, col·lectius concrets, la convicció que els recursos de medi obert, els equips d'educadors de medi obert són necessaris per a una tasca de prevenció de la problemàtica del menor i de la joventut. Que els seus resultats són escassos? Potser. Que és una tasca de conscienciació, d'ajuda complexa? També és cert. I jo record que, per exemple, el Grup POPULAR a l'Ajuntament de Palma, dels regidors, acusava la majoria municipal de Palma que amb això de fer els pressupostos molt a la seva manera, havia retirat molts de recursos d'educadors de carrer, de medi obert i que s'havia d'incrementar aquest tipus de servei, aquest tipus de feina, que és una feina lenta, una feina constant, difícil, però que era una de les alternatives i que, a més, a nivell d'estudis globals del context del continent europeu i les seves illes, és més que indubtable que és una feina que s'impulsa pertot. Per tant, nosaltres pensam que el Govern ha d'impulsar aquests recursos de medi obert i els educadors de medi obert i volem recordar avui al Govern del Partit Popular que a l'Ajuntament de Cort els seus regidors ho demanaven fa aproximadament un any.

El que fa vuit és un tema senzill. Supòs que tothom està d'acord sense cap problema que, de vegades, les policies locals, de les quals tant parlem, han de coordinar esforços amb el Govern de la Comunitat, entre si i aquests esforços que han de coordinar en tema de menors, segons la legislació vigent, tenen l'obligació d'actuar; una obligació d'actuar quan hi ha un abandó en el carrer, quan existeix un problema de delinqüència, de drogoaddicció, en fi, de qualsevol indigència. Aleshores, el Govern, des de la seva Conselleria Adjunta a la Presidència, que té unes competències concretes de coordinació de policies locals i que ben bé sap que el nostre Grup li ha donat suport quan ha cregut que havia de tenir més competències en aquest marc i en altres marcs, creim que, en aquest tema, no hi ha actuat. Almenys, hem repassat una mica actes de reunions, retalls de mitjans de comunicació social escrits i no hem vist mai vertaderament que el Govern prenguéssin una iniciativa, per exemple, que a determinades hores (hores escolars, etc.) els menors siguin a escola o a la família o en els seus centres d'acollida. Actituds d'aquestes crec que s'haurien d'impulsar. No creim en una repressió, és evident, sinó que parlem d'un altre tipus de filosofia, de pràctica policial, però que està molt aban-

donada i que s'hauria d'impulsar.

I per acabar, un punt que és bàsic i que és començament i final d'aquests nou punts i és la participació de professionals i la participació ciutadana. Pareixen expressions totalment i absolutament clàssiques. Pareix que a vegades és una retòrica parlar que els professionals han de participar a tots els nivells i que s'ha d'impulsar la participació de la ciutadania. Però nosaltres avui no parlem de Síndic de Greuges, no parlem d'iniciativa legislativa popular - ja n'hem parlat altres vegades i hem duit lleis aquí -, no parlem de Comissió de Peticions, sinó que parlem que a la gestió del Govern donin participació en tots els temes globals de política del menor. Pensin que amb fórmules, extractes o amb formulacions fetes només per alguns professionals, per bons que siguin - ara no dubtarem d'això - no estan induint a un debat sincer de participació global dels professionals i de la ciutadania.

Acabarem l'exposició. Si cap Grup vol, evidentment, replicar i li hem d'aclarir qualque aspecte dels defensats pel Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, així ho farem. I si hi hagués cap esmena amb veu, nosaltres també estem disposats a admetre-les i, si la majoria de Grups ho creu o tots els Grups ho creuen, es podrien fer modificacions. Ara, sí que trobaríem flac favor a la problemàtica del menor, als professionals que hi treballen i a la societat en general que es volguessin tirar pilotes defora i es volgués seguir amb una tàctica que aquests darrers dies observam en el Govern que és no admetre res de ningú i pensar que aquí, l'únic que han de fer és abusar d'una certa majoria que diuen que tenen i que jo, la veritat, no acab de creure que tinguin.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors Portaveus que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Diputat Sr. Tuells.

EL SR. TUELLS JUAN:

Gracias, Sr. Presidente; Sras. i Srs. Diputados: esta Moción es consecuencia de la Interpelación de hace quince días. En primer lugar, yo quisiera agradecer en nombre del CDS al Grupo que ha propuesto la Moción la preocupación que demuestra por un tema tan importante, tan fundamental como es el tema de menores. Esta sensibilidad siempre es encomiable. Yo creo que el tema de los niños es un tema fundamental y por tanto, una vez más, nuestro agradecimiento.

Recuerdo que en la interpelación, hace unos días, hablábamos de que el tema de los niños es un tema que a mí me gusta más contemplarlo desde el punto de vista de ellos mismos que no desde el punto de vista de los adultos. Hace unos días, la ONU, precisamente, ha mostrado su preocupación por el crecimiento constante de la población. Actualmente, más de 5.000 millones y que para dentro de 35 años está previsto un aumento de más de 3.000 millones de personas. Entonces se prevé para el año 2025 aproximadamente 8.000 y pico de millones de personas.

Estamos hablando, por otra parte, de un mundo en

que constantemente el medio ambiente se va degradando. Nos encontramos, por tanto, con un mundo en constante crecimiento, de un lado i por otro lado un mundo en que el medio ambiente se va degradando, también de una forma constante. Yo me pregunto entonces, ¿qué dirán de nosotros las generaciones venideras?, ¿qué dirán de nosotros los niños de hoy, o incluso los niños aún por nacer, pero que dentro de veinte, treinta o cuarenta años nos pasarán un cargo cuando quizá muchos de nosotros, evidentemente, no estemos presentes? ¿Cuál es el legado que estamos dejando a estos niños del futuro? Esta es una preocupación, porque yo creo - y quiero insistir un poco sobre el tema del otro día - que los niños de hoy, adultos del futuro, no nos pasarán un cargo en cuanto a su persona se refiere, que quizá no han tenido opción, evidentemente, a participar en decisiones sobre su protección, asistencia, tutela, sobre temas que afectan a sus personas y sobre los cuales muy raramente se les pregunta su opinión, ni sobre derechos u obligaciones que les afecten. Está en vías de desarrollo una ley de derechos del niño, un plan de protección total de la infancia, etc., pero son cosas que hoy en día están desperdigadas en la legislación actual y que convendría no solamente recopilar, sino incluso crear o recrear de nuevo.

Porque yo creo que los niños de hoy, hombres adultos del mañana, no nos formularán cargos tanto en cuanto a sus personas se refiere sino en cuanto al medio ambiente, en cuanto al mundo, en cuanto al entorno que les dejaremos entonces. Los niños dirán: "¿qué hicieron con nosotros?", pero sobre todo nos preguntarán: "¿qué hicieron con nuestro entorno?". No tuvimos oportunidad ni de opinar sobre nuestras personas, pero sobre todo, no tuvimos oportunidad de opinar sobre nuestro mundo. Ése será el gran cargo, posiblemente, que nos pasen el día de mañana nuestros niños.

En cuanto a los puntos concretos de la Moción, evidentemente están cargados de buenas intenciones y en principio hemos de apoyarlos. Hemos atendido las exposiciones y los argumentos que se han hecho, quizá se nos puedan aclarar todavía algún punto más concreto, pero, en fin, nuestra posición inicialmente y desde el momento en que hemos escuchado estas explicaciones es apoyar todos y cada uno de los puntos. Lamentar una vez más que no tengamos competencias propias en un tema tan importante como es el tema de menores, para el que se suscribió un convenio no hace mucho con la Ministra del ramo. Estamos simplemente a precario, ejerciendo unas funciones en unas materias en las que no tenemos competencias propias. Estamos simplemente amparados por el marco de ese convenio. Nos gustaría oír hablar al respecto al Conseller, que nos pueda informar, si es que algo tiene que decir, pero nuestra posición en concreto es apoyar en principio todos y cada uno de los puntos de la Moción.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Gómez Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. El nostre Grup voldria avançar que donarà suport a totes les propostes d'aquesta Moció i crec que és hora de deixar les grans paraules i passar als fets. Únicament voldrem matisar un poc qualque moció.

Quant a la primera, que fa referència a l'impuls de la creació de llars d'acollida o residències, creim que és un tema molt important però que no s'hauria de fer sense tenir un coneixement exacte de quines són les necessitats. Podem caure a crear per crear i no tenir un coneixement real i jo crec que això és important. Per tant, hi estam d'acord, però creim que la primera passa seria conèixer quina és la situació real de les llars d'acollida.

Quant al segon punt, és un tema que per a nosaltres és molt important: promoure totes les activitats formatives, tant del personal propi del Servei de Menors de la Conselleria Adjunta a la Presidència com de totes les persones que es dediquen a l'àmbit de menors de fora de la Conselleria. Nosaltres volem recordar que l'any 87, quasi al principi d'entrar en aquest Parlament, es va aprovar una Proposició no de Llei, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre l'Escola de Puericultura. I açò va quedar oblidat completament. És una mostra més que, en aquest Govern, donen poca importància a la part formativa. Voldríem que açò es millorés.

Quant al tercer punt, també creim que és un punt important. Certament, podria ésser que, per ventura, els doblers que provenen del Ministeri d'Afers Socials siguin pocs, però potser s'hi podria afegir una part del pressupost que vénen del Govern mateix. Com destina altres partides, jo crec que les podria augmentar.

I un altre punt nosaltres creim que també és important és que els professionals del Servei de Menors, dels diferents serveis, pugui participar no a les decisions polítiques, però sí pugui participar a les decisions quant a funcionament. I per ventura no estaria de més, ja que la Conselleria Adjunta a la Presidència ha creat les Comissions Insulars de Menors, una a Mallorca, una a Menorca i una a Eivissa, que dins aquests Comissió Insular, hi participàs una representació dels professionals. Quant a la resta, res més. Nosaltres voldríem desitjar que aquesta Moció tengués més sort que altres propostes sobre temes socials que s'han presentat en aquesta Cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula la Diputada, Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President. Jo, en primer lloc, voldria deixar consignat en aquesta Cambra que el problema dels infants és un problema que crec que preocupa a tots. Hi ha problemes que preocupen a uns més que als altres, però el problema dels infants, crec que és un problema al qual tots som sensibles. Crec que d'una infància ben preparada i ben responsable depèn el futur d'aquesta Comunitat.

Però, per altra part, tenc la sensació que el Sr. Serra, concretament, per ventura no està completament assabentat de la feina que està fent la Direcció General de Joventut d'aquesta Conselleria. Hi ha una sèrie d'aspectes que m'agradaria aclarir-li. El primer punt de la seva petició és que "amb els convenis firmats que té i la creació d'una xarxa d'atenció integrada ha de millorar l'atenció al menor amb risc de la nostra Comunitat". És molt important evitar duplicitat d'esforços. És millor reconvertir els centres que tenim abans que crear-ne de nous. També s'ha de tenir en compte que el Parlament està a punt d'aprovar un Pla Quadriennal que contempla també aquests centres. Per tant, la nova creació d'equipament forçosament s'ajustarà a les mancances detectades i no cobertes per la xarxa actual. És per tant, invertir recursos amb aquells programes que no signifiquin l'internament. Això, pensam que és prioritari.

També, pel que fa referència al segon punt, també m'agradaria dir-li que es s'estan potenciant, per part de la Direcció General de Joventut, programes d'activitats formatives en col·laboració amb diferents institucions i no es fa necessari promoure més coses sinó que creim important reforçar allò que ja es fa.

Quant a la part econòmica, també m'agradaria dir-li que la nostra Comunitat està gestionant uns recursos que el Govern de Madrid creu que són suficients. La Comunitat hi està fent feina i té la intenció que les entitats col·laboradores reconverteixin els seus programes d'acord amb les necessitats detectades. Després, segons el projecte i els centres i programes que es desenvolupin, cobriran les places de tècnics que permetin dur-los a terme. Després, li hem de dir que també s'han anat incrementant des del 87, les ajudes que donen a aquests centres. El 87 eren 900 pessetes; el 89, 1.100; el 90, 1.175 i després així es pensa anar augmentant quan s'hagin aprovat els pressuposts de l'any 90.

Després també, quant al punt 5, en el qual es demanen una sèrie de Comissions, m'agradaria dir-li que n'hi ha ja quatre de creades i que, de reunions, en tenen amb totes les entitats col·laboradores bastant freqüentment, a part de la Comissió Mixta. O sigui que serien cinc Comissions que ja funcionen a part de la que es té amb les Comissions Mixtes.

Després també, pel que fa referència al punt vuitè, també em pareix molt interessant que vostè sàpiga que des del principi d'enguany, el personal tècnic del Servei de Menors participa al reciclatge de la policia i tracta temes generals i específics que possibilitin un coneixement dels equips i circuits actuals i més intervencions policials adequades. També s'han programat, conjuntament amb l'Escola Municipal de Policia, dos seminaris, en els quals, a través de distints tècnics tant de reforma com de protecció, es donarà una visió global del tema. Consideram molt important també, Sr. Serra, que vostè sàpiga la formació permanent de la Policia en tots els àmbits i específicament dins menors per les especials característiques d'aquesta població.

Per tant, nosaltres consideram que la gestió que duu a terme la Direcció General de Joventut és una feina que, dins les mesures de les seves possibilitats i tenint en compte que les transferències de menors siguin fetes com més

breument millor i després poder fer una política de la nostra Comunitat, nosaltres no donarem suport a cap dels punts de la proposta. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller Adjunt a Presidència, Sr. Gilet.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDENCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Per contestar la petició del representant del CDS, vull manifestar que, de tota la primera part de la seva intervenció, quant al menor i al seu entorn, estam absolutament d'acord. És important saber el compromís que té aquesta generació respecte de les generacions futures. Jo li he de recordar que aquest Parlament va aprovar una Proposició de Llei Orgànica per a les transferències de menors amb el suport del seu Grup, que aquesta Proposició es va traslladar al Congrés dels Diputats i que, segons manifestacions del President del Congrés de Diputats, se suposa que dins el període de sessions del mes d'octubre d'enguany serà fixat dins un Ordre del Dia. Jo estic segur que després de totes les seves paraules, de tota la seva preocupació, del seu Grup i dels representants del seu Grup quant al menor, aquesta Proposició de Llei Orgànica comptarà amb el suport del CDS. N'estic absolutament segur. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, ens ha encantat que el Conseller ni tan sols s'atrevis a discutir amb el Grup proposant de la interpel·lació. Tretze preguntes li vàrem formular a la nostra rèplica en el debat de la interpel·lació i no en va saber contestar cap ni una. Hem de deixar consignada la total i absoluta ignorància del Conseller Sr. Gilet de la problemàtica del menor expressada en el debat anterior i en el d'avui. I estam contents que hagi contestat al CDS; ara, la veritat és que això és fantàstic, admirable.

El nostre Grup agraeix al CDS la seva intervenció, al Sr. Tuells, intervenció sentida i documentada. El tema competencial, ja l'hem discutit aquí tots. Hi hem estat d'acord la majoria de la Cambra i em pareix que vostè mateix és un dels Diputats que, en representació nostra anirà a Madrid, a la defensa. Però aquí sí que volem dir també una cosa: el Govern, amb el conveni que té pot fer bastants coses, pot actuar i nosaltres ho diguérem i ho deim. La Direcció General de Joventut ha fet coses, té un programa i ja ho diguérem en el passat debat, amb tota sinceritat: creim que té una disposició i està fent una feina, però d'aquí a no haver de plantejar alternatives, a no haver de plantejar problemes que hi ha, hi ha una diferència molt grossa.

Agraïment al PSOE per la seva intervenció. Ens preocupa que vostès encara demanin estudis; de realitats, ja n'hi

ha. Sr. Gómez, vostè coneix més que jo el problema del menor a Menorca, evidentment, però quant als d'Eivissa i Mallorca, d'estudis, des dels anys 70 en tenim, dels anys 80 també i ens pareix que realment s'intenten i es posen en marxa projectes de desinstitucionalització, n'existeixen i n'hi ha que funcionen millor i n'hi ha que funcionen pitjor, però la veritat és que tots i cadascun dels punts dels nou proposats requereixen no només atenció sinó actuació directa, sobretot en això de centres de dia, centres-taller, residències, llars d'acollida, perquè el problema hi és, és una gent que existeix en els carrers d'aquestes illes i en conseqüència s'ha d'atendre. Per tant, agraïment global; ara, els estudis hi són.

Quant al Grup d'UNIO MALLORQUINA, seguim amb els interrogants. N'hi tan sols hi eren, excepció feta del President de la Cambra, els seus Diputats. Estam astorats. Ja no sabem ni si existeixen ni si tenen opinió. Deixem-ho anar.

I quant al Grup POPULAR, Sra. Vidal, la més profunda decepció. Vostè, en el Consell Insular, Presidenta de la Comissió d'Acció Social, té una actitud dialogant, ha procurat millorar el servei, intenta fer coses i obrir portes, això ho sabem. Li donam suport humanament i políticament moltes vegades, però el que aquí ens ha dit és realment preocupant. El Pla Quadriennal d'Acció Social duu més d'un any de retard i ahir el Conseller em contestava una pregunta, perquè li vaig dir: "quan el durà vostè al Parlament per a l'aprovació?" i encara no em va saber dir quan. Jo li vaig dir que l'hi dugués aviat, però és que acabarà la Legislatura i si el tenim aprovat, sort hi haurà i a més no es podrà aplicar perquè hauré acabat la Legislatura. Fa més d'un any.

Segona qüestió. La veritat, dels tretze interrogants que varem fer al Conseller per tal de veure si presentàvem moció i quina, cap no ens en va contestar; no en va saber contestar ni una. I vostè hi era, al plenari i jo en don fe, i l'enregistrament i el *Diari de Sessions* en donaran, de les preguntes que eren. Direcció General: feina: correcte. És així. Ha creat burocràcia, tècnics, millors o pitjors? Bastant. Però falla l'atenció directa. I aquí és on s'ha de fer un esforç, un reciclatge. Que augmenten els doblers fins a 1.175 pessetes per persona/dia? Si. Que hi ha un augment del 7%? Correcte. Però això no basta. I no ens diguin que els pressuposts de l'Estat s'aprovin, - els del 90, que aquests dies es comencen a discutir, aquesta setmana - no ens diguin que si d'allà vénen doblers, augmentarem. No és això, que demana el nostre Grup. El nostre Grup demana dir on volem augmentar, fins a quant i que cerquem els recursos de l'Estat i d'aquí, perquè aquí hi ha recursos per a allò que es vol. I això és molt clar. Demà hi ha una Ponència d'infraestructures a les zones costeres i hi ha milions. Per al menor, no n'hi ha. Això és evident. Policia: cursets a l'Escola de Policia, sí. Però quants de policies del carrer, d'aquesta ciutat o de qualsevol poble, que els facin una consulta d'actuar en un tema de drogaddicció o de qualsevol circumstància del menor, saben, molts de pics, què han de fer? Jo ho he comprovat. He actuat. A Marratxí i a Ciutat per exemple. I no n'hi ha hagut cap que m'hagi sabut contestar un dubte ni ha sabut que era el que havia de fer. Això és la veritat.

El conveni actual dona moltes més possibilitats. Ara, Srs. del Govern, continuen vostès sense contestar. Tenen un Director General i uns tècnics, però el que és el Govern en si, la veritat... El Conseller d'Acció Social encara no hi és, encara no ho ha sabut, que discutim problemes del menor. I, per altra banda, la veritat sigui dita, no ens diguin vostès, dins una campanya electoral, què els interessa guanyar de la seva gran sensibilitat social, que llavors n'hauré de parlar i molt de veres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller Adjunt a la Presidència, el Sr. Gilet.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDENCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Sr. Serra: supòs que dins el seu esperit, la seva vehemència, ha utilitzat una paraula que la hi he d'agafar en un sentit mai no positiu i que lament. Perquè entenc que les actuacions, en positiu o en negatiu, són jutjables, però vostè i jo fa set anys que som en aquesta Cambra i mai, mai no m'he dirigit a vostè amb un qualificatiu personal. Em puc haver dirigit a vostè amb actuacions de caràcter personal, però la seva persona, jo sempre l'he respectada. Ahir, en aquesta Cambra, es va tornar a fer un qualificatiu, un adjectiu a aquest Govern. I jo li dic a vostè que la passada Legislatura, ens varen fer molts de qualificatius. De vint-i-u, a pesar dels seus qualificatius, varem passar a vint-i-cinc. Continuem amb aquests qualificatius i de vint-i-cinc passarem a trenta a les pròximes eleccions.

Ignorància! Perdoni, Sr. Serra. Darrera aquelles cortines, vostè em va demanar que volia fer una Moció per demanar les competències de menors i jo li vaig dir a vostè que aquesta Cambra, s'havia demanat i que eren a Madrid. Vostè parla d'uns funcionaris que es queixen, d'uns funcionaris que eleven queixes. Jo li dic a vostè que l'informe, la memòria de l'any 1989 quant a cursos, quant a formació, quant a intercanvis internacionals té una valoració molt positiva precisament pel Servei de Menors. Vostè diu que la Direcció General de Joventut ho fa molt bé. Si vostè es pensa que amb aquestes paraules podrà provocar una separació entre el meu Director General de Joventut i el Conseller que li parla, vostè està equivocat. Les relacions entre el Director General de Joventut i el Conseller que li parla són de caràcter personal i de caràcter polític i sabem diferenciar una cosa de l'altra.

Miri, vostè m'ha fet quinze preguntes, catorze, tretze... vostè em va fer una bateria de preguntes. Jo em remet al *Diari de Sessions* i veurà, si el repassa, perquè no només ha de parlar per a la galeria, també ha de parlar una altra vegada més per al *Diari de Sessions*, vostè veurà que li vaig contestar bastants preguntes, fins al moment que li vaig dir: "Sr. Serra, no n'hi puc contestar més, perquè me les ha fetes tan aviat que he escrit tan aviat que no interpret la meua lletra". Però li reiter que hi estic disposat. Vostè segueixi el camí reglamentari, faci les preguntes per escrit o oralment i jo li asseguro que li contestaré. Li contestaré com

som, amb la meua actuació professional, amb la meua actuació, perdó, política, amb la meua actuació personal, i hi posaré el que sent, el que tenc i el que estic disposat a posar-hi, perquè entenc que no haig de parlar purament des d'un punt de vista demagògic, sinó des d'un punt de vista real i efectiu, no per a la galeria, no per al *Diari de Sessions*, sinó també per a tots els ciutadans, fins i tot per a aquells que no ens escolten. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per a rèplica, el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller: les preguntes que vostè no va contestar en aquest plenari, ja les hi he fetes i ja han estat aprovades per la Mesa dimarts passat i m'imagino que ja les deu contestar per escrit perquè ja les deu haver rebudes a la Conselleria. Almenys sortiren d'aquesta Cambra dimecres al matí cap al Govern. Ja en té temps.

Segona qüestió. Aquí, si s'ha fet una alabança de la Direcció General, s'ha fet amb un sentit positiu com és l'oposició que fa el nostre Grup sempre. I ho ha d'entendre en aquest sentit i no amb cap mala voluntat. I allò que s'ha dit de la Direcció General, és que ha atès problemes, ha contestat dubtes, etc. Vull que li quedi molt clar. Aquí no hi ha maniobres estranyes ni bubotes. ha de quedar molt aclarit, això.

La resta de qüestions. Guanyen les eleccions? Enhorabona, estam en democràcia. Ara, pregunta: Sr. Conseller: quants de centres del menor vostè, aquests anys, ha anat a veure? Quanta gent ha atesa vostè directament? Quants de problemes ha resolt directament? Vostè realment coneix la xarxa social del menor? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

(...) No estam en el punt de l'Ordre del Dia de preguntes.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDENCIA (Francesc Gilet i Girart):

El Sr. Serra acaba les seves interpellacions o mocions amb una bateria de preguntes, jo li vull contestar.

EL SR. PRESIDENT:

Jo, Sr. Conseller, li agrairia que li contesti...

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDENCIA (Francesc Gilet i Girart):

Li contest afirmativament a tot el que vostè m'ha dit.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, pareix que ha acabat el debat bé, sotmetrem a votació la Proposició no de Llei 1233/90 que

aquesta Presidència, del sentit de les intervencions, no sap si s'ha de votar conjuntament o punt per punt. Conjuntament, Sr. Serra? Jo, pel sentit del vot...

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, sí. Eh... Sr. President, sí que agrairíem que es llegissin abans, perquè com que no s'han llegides abans del debat, així sabríem què hem votat en concret, que hi hagués lectura prèvia a la votació.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Serra. Es llegirà prèviament, no perquè no sàpiuen els Srs. Diputats què diuen, perquè s'ha repartit, sinó perquè vostè ho demana. Sr. Secretari, procedeixi a donar lectura a la Moció.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"U.- El Govern de les Illes Balears impulsarà la creació de centres d'acollida o residència, centres de dia i centres-taller.

Dos.- El Govern de les Illes Balears promourà les activitats formatives d'educadors especialitzats en els temes del menor i la joventut, així com la formació de voluntariat.

Tres.- El Govern de les Illes Balears destinarà partides pressupostàries pròpies per atendre la problemàtica dels menors, a més de gestionar els doblers provinents del Pressupost General de l'Estat destinats a aquest fi.

Quatre.- El Govern de les Illes Balears incrementarà la quantitat destinada per a menor i dia dels convenis de col·laboració amb entitats col·laboradores i passarà de les 1.175 pessetes/menor/dia a 2.750 pessetes/menor/dia. Cada any s'incrementarà aquesta quantitat d'acord amb l'increment de l'IPC. Aquests convenis hauran de tenir una duració de cinc anys renovables.

Cinc.- El Govern de les Illes Balears constituirà, mitjançant decret, una Comissió Interdepartamental per tal de tractar la problemàtica dels menors amb representants de les Conselleries afectades i amb la participació de professionals i entitats.

Sis.- El Parlament reitera la necessitat que el Govern de les Illes Balears creï un servei de defensa i tutela dels incapaços.

Set.- El Govern de les Illes Balears impulsarà els cursos de medi obert, bàsicament els equips d'educadors de medi obert.

Vuit.- La Conselleria Adjunta a la Presidència coordinarà esforços amb les policies locals amb referència explícita a determinades problemàtiques dels menors.

Nou.- El Govern de les Illes Balears promourà la participació dels professionals que treballen en la problemàtica

ca dels menors, així com la participació ciutadana."

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la lectura, Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor? ... Sí, Sr. Ricci?

EL SR. RICCI I FEBRER:

Sr. President. Li demanaria per favor que es fessin dos grups a la votació d'aquesta Moció. Si pogués esser, m'agradaria que es votés la u, la dos, la tres, la sis, la vuit i la nou com un grup i la resta, un altre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ricci... Digui coses, Sr...

EL SR. RICCI I FEBRER:

Si vol que torni a repetir els números...

EL SR. PRESIDENT:

Si vol repetir el que ha dit, perquè jo l'escoltava, però no apuntava.

EL SR. RICCI I FEBRER:

La u, la dos, la tres, la sis, la vuit i la nou.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats... Sí, Sr. Serra?

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sr. President, el nostre Grup opina que la Moció és única i demanaríem votació única dels vuit punts. A més a més, com que es tracta d'un Grup que no ha argumentat raons ni a favor ni en contra...

EL SR. PRESIDENT:

Ja sé. Vostè demana que sigui conjunta i el President hi accedeix amb molt de gust.

Sres. i Srs. que en votin a favor de la Moció registrada amb el número 1233/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 28; vots en contra 29; abstencions: no n'hi ha. Queda rebutjada, idè, la Moció que acabam de sotmetre a votació.

III-1.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I

D'ESQUERRES, RELATIVA A LA CONFECCIÓ D'UN CATÀLEG QUE CONTEMPLI TOTES LES EDIFICACIONS COSTANERES DE CARÀCTER HISTÒRIC DESTINADES A DEFENSA I VIGILÀNCIA EXISTENTS A LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt tercer de l'Ordre del Dia, referit a Proposicions no de Llei. Per defensar la Proposició no de Llei número 739/90 subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES sobre la confecció d'un catàleg que contempli totes les edificacions costaneres de caràcter històric destinades a defensa i vigilància existents a les Illes Balears, té la paraula la Diputada Sra. Paula Guillel.

Sr. Secretari, vol donar lectura als quatre punts de la Proposició no de Llei.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

Sí, Sr. President.

"U.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears i a través seu, la Conselleria de Cultura a confeccionar un catàleg que contempli totes les edificacions costaneres de caràcter històric destinades a defensa i vigilància, torres, baluards, talaies, existents a les nostres Illes.

Dos.- Una vegada confeccionat el catàleg, la Conselleria de Cultura procedirà a la recuperació per al poble de les Illes Balears de les torres de defensa, talaies i baluards costaners mitjançant els procediments administratius adients a cada cas.

Tres.- La Conselleria de Cultura procedirà a la restauració total o parcial dels esmentats monuments que ho precisin, segons un pla d'actuació a presentar al Parlament.

Quatre.- Una vegada feta la restauració, la Conselleria de Cultura es compromet a facilitar l'accés i les senyalitzacions adequades perquè puguin esser visitats."

LA SRA. GUILLEM I RIPOLL:

Gràcies. Sres. i Srs. Diputats. El primer punt de la Proposició no de Llei que el Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES duu avui a debat al Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Cultura, a través del Govern, a confeccionar un catàleg de les edificacions costaneres que, pel seu caràcter històric, formen part importantíssima de la història i la tradició de les nostres Illes, que, indubtablement, atesa la seva condició, han de formar part del nostre patrimoni, per a la qual cosa és necessària una actuació, per part de la màxima institució, cap a la seva recuperació.

Som conscients que es tracta d'una tasca complexa, atesa l'abundància de torres, talaies, baluards, etc. existents

al voltant de les costes de les nostres Illes, però que serà més fàcil del que en primer terme pareix ja que la major part està documentada. Es tracta, per tant, de fer una feina de recopilació per establir la situació de cada una de les torres o dels monuments.

La part més complexa, tal vegada, que es pugui produir, sens dubte, serà la incorporació d'aquestes edificacions al nostre patrimoni, tot depenent dels actes administratius que s'hagin d'emprar. Una vegada realitzat aquest catàleg podrà establir-se en quin estat es troben els monuments, als quals fèiem referència. Alguns es troben en perfecte estat, d'altres en procés d'enderrocament i d'altres gairebé inexistents, gairebé reduïts a un claper de pedres, com a únic precedent de la seva existència. D'aquí que en el punt tercer de la nostra Proposició no de Llei demanem un pla d'actuació a presentar en el Parlament a fi d'establir les prioritats a seguir.

En definitiva, tornem al poble de les Illes Balears un testimoni de la nostra història. Posem a l'abast seu i dels visitants la indubtable riquesa cultural i paisatgística del seu entorn i rescatem del temps l'inexorable procés que treballa a favor de la seva destrucció.

(El Sr. President s'absenta de la sala i el Sr. Josep Moll i Marquès presideix el debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. No s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei, per tant els Grups Parlamentaris que vulguin intervenir en el debat, per favor, que demanin la paraula. Per part del Grup Parlamentari d'UNIO MALLORQUINA té la paraula el Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo vull recordar que existeix un inventari de monuments militars, entre els quals hi ha les torres de defensa. També vull recordar que fa temps, deu anys aproximadament, que precisament l'Advocacia de l'Estat va promoure un plet per a la recuperació de la propietat per part de l'Estat d'una sèrie de torres de defensa i es va guanyar, aquest plet.

Quant als dos darrers punts, respecte de la restauració i del Pla d'actuació, nosaltres pensam que la restauració ha d'anar dins un programa general, no només de les torres de defensa i la Conselleria de Cultura ja en té un programa. Per tant, votarem que no.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari del CDS té la paraula el Sr. Bernat Trías.

EL SR. TRÍAS I ARBÓS:

Sr. President i Srs. Diputats: evidentment, no hi ha

com parlar de cultura en aquest Parlament per suscitar el desinterès de gairebé tot el Govern i una gran part dels Il·lustres Srs. i Sres. Diputats. Però, què hi farem: tanmateix, n'hem de parlar perquè les qüestions que se susciten en temes de patrimoni i de cultura jo, malgrat aquest desinterès, pens que són molt interessants.

És indubtable que les invasions en el port de Sóller l'any 1542 i a Valldemossa, saquejada l'any 1545, l'atac a Pollença l'any 1550 i el desembarc a Andratx l'any 1558 són alguns dels exemples de la intensitat de les incursions pirates a l'illa de Mallorca a mitjans del segle XVI. Aquestes successives devastacions, que assolaren tot l'arxipèlag, varen moure la població i els governants a perfeccionar el sistema defensiu. Els emplaçaments de les antigues talaies foren utilitzats per construir-hi torres. La iniciativa ve, la majoria de vegades, de les poblacions afectades, que contribuïen a sufragar part de les despeses de construcció, però com que la qüestió de defensa no sols pertany a les viles properes a la costa, també el Regne va suportar algunes de les despeses de construcció. És en aquests anys, quan es contempla l'illa com un conjunt a defensar i apareix una figura essencial, el doctor Joan Bibiloni, que organitzà la defensa costera projectant torres i elaborant un codi de senyals que, amb petites variacions, fins i tot va subsistir fins a finals del segle XIX.

El dia 30 de març de l'any 1719, don Juan de Acuña, Marquès de Casafuentes, Cavaller de l'Orde de Santiaigo, Tinent General del Real Exèrcit del Consell de Sa Majestat en el Supremo de Guerra, Governador de la plaça de Palma i Comandant General en Xefe de las Islas de Mallorca e Eivissa, dictava les ordenances de les torres dels focs del regne i a la instrucció 13 de les esmentades ordenances deia el següent: "per quant la causa principal del desordre que s'ha experimentat en l'observança de les instruccions antigues procedeix de fer-se los guardes d'algunes torres per substituïts o arrendadors mal instruïts i poc practicats, variant-se freqüentment a arbitri i conveniència dels qui tenen títol i mercè d'elles, ordenam i manam que d'aquí al davant degan los propietaris fer el servei per si en les torres sens poder-les arrendar ni substituir".

Vet aquí, que aquesta ha estat una de les primeres referències que nosaltres hem trobat a allò que fa referència a la titularitat o al domini de les torres de defensa. Per un reial decret de l'any 1856, de dia 15 d'octubre, es fixaren els preus de taxació de les torres propietat de l'Estat i traspasades a Hisenda. Així, per exemple, la fortalesa de la Punta de n'Amer estava valorada en 5.500 pessetes, la fortalesa de Capdepera en 7.750, Torre de Punta Prima a Formentera, 250 pessetes, la Torre de l'Espalmador, 350, Torre de Bordils a la Cala Mitjana, 1.650, i així fins a un total de 81 edificis taxats per l'Estat i traspasats a Hisenda per a la seva venda en pública subhasta.

A partir d'aquí, hem de reconèixer que s'obre un seguit de dificultats per conèixer l'actual titularitat de les torres, els castells i les talaies, per haver-se'n transmès el domini juntament amb el de les finques on s'ubiquen, la majoria de les quals per títols d'herència, donació o usucapió, la qual cosa ha fet que fins i tot en alguns casos, els mateixos pro-

pietaris ignorin la situació jurídica en què es troben aquests tipus d'edificacions.

És indubtable que, com diu la Proposició no de Llei, les torres de defensa que envolten les costes de les Illes Balears són un clar exponent de la nostra història. I així ho va entendre la Conselleria de Cultura del Consell General Interinsular l'any 1979, quan va convocar un concurs de maquetes de treball d'investigació sobre les fortificacions costaneres de les Balears. Aquest treball fou adjudicat a l'arquitecte Sr. Joan González Echaves Alemany, que, al front d'un nombrós equip de tècnics i experts va confeccionar un catàleg on es recull amb detall i amb una precisió poc acostumada la situació en què es troben les torres de defensa, talaies i baluards de Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera, Dragonera i Cabrera. La tasca que va emprendre el jove arquitecte posava a disposició del Consell General Interinsular una inapreciable font informativa per, des del coneixement de la realitat d'aquestes edificacions, poder establir i arbitrar els mecanismes adients per a la seva conservació i divulgació. Això no obstant, aquest catàleg roman, a hores d'avui, en els arxius professionals d'aquest arquitecte, que ens ha indicat que, amb motiu del traspàs de funció del Consell General Interinsular a la Comunitat Autònoma i pel desinterès mostrat pels responsables del Departament de Cultura, ni tan sols ha arribat a cobrar la feina feta. Feina, per altra banda, arriscada i molt complexa.

A títol d'anècdota, ens posava una sèrie d'exemples del que va suposar la confecció d'aquest catàleg. Per regla general, ens deia, les torres de defensa tenien - o tenen - un únic accés a uns quatre metres d'alçada del trespòl, cosa que feia que, per entrar-hi, a fi d'aixecar els plànols i prendre les referències des de dintre de les torres, en moltes ocasions havien de fer autèntiques escalades. A Ciutadella, a la Torre de Sant Nicolau, i d'això n'hem vist fotografies, fou necessària l'ajuda dels bombers de Ciutadella per entrar-hi. A més, aquest és l'únic treball que recull i actualitza la catalogació feta a l'IPPCE, que és *Inventario de Protección del Patrimonio Cultural Europeo*, que fins aleshores havia classificat una trentena de torres a Mallorca. Un resum d'aquest treball, titulat *Fortificaciones costeras de Mallorca*, que és aquest d'aquí, fou publicat pel Col·legi d'Arquitectes de Balears l'any 1986 i l'autor hi significa que la idea que ha presidit la confecció d'aquest resum ha estat la d'aportar dades suficients per sensibilitzar l'opinió pública i, al mateix temps, que serveixi com a base de futurs projectes.

Per què totes aqueixes reflexions i consideracions prèvies? En primer lloc, perquè volem denunciar des d'aquí l'estat en què es troben les torres de defensa. En segon lloc, perquè ens volem fer solidaris amb el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES i amb la sensibilitat que han mostrat en presentar aquesta Proposició no de Llei. Considerem la iniciativa en si molt positiva en aquest sentit de despertar - a veure si en som capaços, encara que siguem pocs - l'interès dels membres d'aquesta Cambra i dels membres del Govern aquí present.

Per centrar també la Proposició sobre els seus aspectes que tinguin un mínim de possibilitats reals de dur-se a ter-

me i per fer també - ho hem de dir - un retret al Grup proponent. Miri, no es pot plantejar amb seriositat el que vostès pretenen en els punts 2 i 3. Una vegada més, creim que han mesclat desitjos i il·lusió amb facultats i poder real de dur-los a terme. Són vostès conscients del que suposaria l'adquisició de, tan sols a Mallorca i sense comptar les edificacions a l'interior de l'illa, més de 85 torres de defensa catalogades? Quins són, al seu parer, allò que en diuen procediments administratius adients per fer-ho? Hem parlat aquí que existeixen titularitats. Hi ha un registre de titularitats, però les transmissions posteriors fan difícil conèixer exactament quina és avui la situació jurídica.

La restauració total o parcial, diuen, dels esmentats monuments que ho precisin. És que són tots, que ho precisin: tots. Volen un exemple? No fa molt, l'Ajuntament de Santanyí i la Conselleria de Cultura varen restaurar la Torre d'en Beu, que gaudia encara d'un estat molt millor que d'altres i el cost fou superior als cinc milions de pessetes. Una altra dada: ens assegurava un mestre picapedrer que va intervenir en aquestes feines de restauració que si avui, per fer-nos una idea, un sac de ciment costa al voltant de 610 pessetes, a peu de qualsevol obra - i allà hi ha un arquitecte que em diu que sí amb el cap, per tant, deu esser ver -, aquest mateix sac, posat a peu d'obra de la Torre de Farutx, costaria més de 3.500 pessetes. Així que vostès facin comptes.

Per consegüent, no creim que aquestes propostes, concretament la número 2 i la número 3, siguin les millors, ni les més efectives ni les més ràpides per aconseguir el propòsit que està enunciat dins l'Exposició de Motius de la seva Proposició. Nosaltres entenem que s'hi haurien d'arbitrar altres tipus d'accions, com incentivar els propietaris de les finques on s'ubiquen les torres, donar-los un tractament d'exempcions de contribucions o de tipus fiscal, etc.

Quant al primer punt de la Proposició, anunciar que li donarem suport. No obstant això, volem fer l'observació que nosaltres entenem que aquest treball que vostès reclamen, ja està fet. Fins i tot crec - i em sap greu que avui no hi hagi la Sra. Consellera de Cultura - que ni en el Govern ho saben, que estigui fet. El que passa és que està fet i fou encarregat l'any 79 pel Consell General Interinsular. Tal vegada, i per això li donam suport al punt primer de la seva proposició, seria molt més senzill, intentar rescabalar el catàleg que nosaltres entenem, que mai, per desinterès o pel que fos, no s'hauria d'haver perdut. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: estam davant una iniciativa feta amb bona intenció però que presenta unes formulacions, com ja ha plantejat el portaveu del Grup CDS, d'una certa primarietat, d'una certa ingenuïtat.

De treballs sobre les fortificacions existents a les Illes Balears, se n'han fets bastants, a nivell històric, a nivell de catalogació, a nivell del Consell de Menorca hi ha un inventari que es pot considerar pràcticament complet. No hi ha grans descobriments a fer en aquesta matèria, i per tant, el tema d'elaborar un catàleg en realitat hauria d'esser publicar el catàleg i completar. Hi ha algunes dades, jo mateix, que som afeccionat a la història, les puc dir. Després de cercar bastant per dins els arxius i de recórrer el camp de Mallorca, es varen descobrir fortificacions interiors que servien d'enllaços a aquestes fortificacions costaneres objecte de la Proposició no de Llei. Concretament, dins el terme del meu poble n'hi ha dues que formaven part d'un tel·lègraf òptic que es va fer en el segle XVIII i que permetia transmetre missatges des de Palma fins a l'illa de Menorca anant per la zona del Raiguer.

Per tant, el primer punt, creim que és una formulació poc adient. Li podem donar suport però en el sentit que aquest catàleg, com s'ha dit, és necessari que surti a llum i, abans que surti a llum, és necessari que es completi, perquè seria - o hauria d'esser la política - que només es pot protegir allò que realment es coneix.

En segon lloc, es parla d'un plantejament de fer domini públic, de fer propietat pública, recuperar per al poble de les Illes Balears tot aquest sistema defensiu. Creim que amb això es parteix d'un concepte també bastant ingenu. És a dir, la recuperació pública tendria sempre un efecte positiu si fos possible? Primera cosa: és possible procedir a aquesta recuperació? Nosaltres en tenim dubtes bastant seriosos. Per què? En primer lloc, creim que en aquest moment, qui disposa de recursos per afrontar les restauracions i es poden fer molt més fàcilment així, que és el que interessa, són els particulars que tenen aquestes terres. Moltes d'aquestes terres, no totes, estan ubicades encara dins grans propietats que actualment solen esser en titularitat de gent de bastants de recursos econòmics. A través d'una política de la Conselleria de Cultura de gestionar, amb aquestes persones, la restauració d'aquestes torres, s'aconseguiria una bona restauració en condicions òptimes - hi ha persones molt informades en aquesta matèria que poden assessorar una labor de restauració -. Pràcticament, sense més feina per a la Comunitat Autònoma que orientar els propietaris, obtindria aquests resultats. D'altra manera, com ha explicat el Sr. Trías crec que bastant bé, ens trobaríem amb un pressupost que realment desborda totes les previsions. És a dir, no hi ha recursos per fer una restauració general.

I a més a més jo voldria indicar una altra cosa perquè aquestes iniciatives no es reiterassin. Si un poble que és molt sensible a l'element de propietat privada es troba amb un element... Posaré el cas de la Torre dels Coloms, que està a una gran possessió de Campanet, que es diu Bonava i la conec bé. Si aquesta torre ha de crear al propietari un element de tipus expropiatori o conflictiu, aquesta torre - no diré aquesta, perquè no es tracta de parlar malament d'un propietari que està disposat a restaurar-la - hi podria haver una actuació de demolició per evitar conflictes. Això, realment, s'ha de dir, perquè aquest ultraproteccionisme ingenu i expropiador podria generar un procés absolutament invers del que es pretén. El que interessa, com és el

cas d'aquesta Torre dels Coloms, és que el propietari es dirigeixi, com s'ha dirigit, a un arquitecte, que té una preparació especial per al tema de restauració i li digui que li interessa conservar aquella torre, com està restaurant les cases. I així és com s'hauria de procedir.

No sempre es tracta d'un propietari de grans recursos. Altres vegades, si la torre està ubicada a un lloc relativament accessible - n'hi ha - també se li pot donar una determinada funcionalitat, moltes vegades a través d'una gestió municipal, que és l'organisme públic que té un contacte immediat, que li pot donar unes finalitats. Des de la Conselleria de Cultura és molt difícil vigilar, per exemple, una torre de defensa de Formentera.

Creim, per tant, que aquest plantejament és ingenu i realment no té una base real i podria donar efectes contraris als que es pretenen. El tema de la restauració, com ja he dit també, és un tema més d'incentivació d'ajuntaments, de particulars, de fins i tot determinades societats culturals que es mostren interessades en aquesta restauració que no convertir la Conselleria de Cultura en una espècie de centre restaurador, perquè és completament il·lusori, no hi ha recursos i si hi hagués recursos seria realment difícil perquè toparia amb moltes dificultats si intentava dur aquest procés que es planteja en el punt segon.

Jo voldria dir més encara. Crec que el tema de les fortificacions costaneres és un dels elements més interessants de cara a protegir un patrimoni del passat i per això volem que aquest catàleg s'editi i volem que la Conselleria de Cultura, encara que no estigui plantejat aquí - però tal vegada s'haurà de plantejar amb una altra iniciativa -, procedeixi a fer les gestions pertinents amb els propietaris o amb els ajuntaments allà on s'ubiquin perquè es restaurin. I li diré més, tot abonant la tesi que fins i tot l'element proteccionista que es fa dins Europa de les fortificacions és a l'enrevés d'allò que planteja el punt segon. La famosa línia Maginot francesa, que havia d'aturar els alemanys, però que no va servir per a gaire cosa, actualment, si tenen ocasió de viatjar per França - jo ho he fet i va esser una experiència bastant interessant - s'ha procedit a privatitzar, almenys quant a ús, tot mantenint la titularitat de l'Estat, però donant un ús particular per tal que aquestes fortificacions serveixin, en el cas d'aquestes grans fortificacions franceses, per lleure de tota una sèrie de municipis situats en aquesta zona de frontera. A Mallorca no es produeix aquest cas, però vull recordar que a algunes platges, per exemple, a les badies d'Alcúdia, que en queden algunes, hi ha encara fortificacions, fetes durant els anys 30 o durant la Guerra Civil o a principis de la Segona Guerra Mundial, quan hi havia un perill d'una intervenció des de fora, que també estan abandonades, que s'han convertit en elements degradats i que no es valoren com una torre de defensa, perquè tal vegada evidentement no tenen el mateix valor històric, però que són elements que també necessitarien una certa recuperació. Vull dir que el procés de recuperació històrica fins i tot s'hauria d'acostar bastant més al segle XX, tal vegada del que s'ha dit durant el debat.

Per tant, nosaltres estam d'acord, i el Grup SOCIALISTA votarà afirmativament, amb el punt primer. Ens

abstendrem en el dos i el tres per les raons que hem dit i, evidentment, el punt quart va lligat també una mica al dos i al tres, però li donarem suport en un sentit. És necessari que l'element de senyalització dels elements històrics es generalitzi com a pràctica informatiu-cultural de cara als ciutadans i també de cara als mapes que se subministren als turistes que poden estar interessats a visitar-ho. Quant a un accés, diríem obligat, per dins uns terrenys particulars, evidentment entrariem dins una conflictivitat que val més no plantejar-ho des d'aquí, perquè podria tenir per als monuments que volem protegir l'efecte que, d'una manera bastant clara, crec que els he exposat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup POPULAR, té la paraula el Sr. Alfonso Salgado.

EL SR. SALGADO I GOMILA:

Srs. Vicepresident i Secretari Segon, Sr. Vicepresident del Govern, escassos Srs. Diputats de la minoria pacient que ben segur es guanyarà el cel: no patesquin! Ja li vaig dir en una altra ocasió al meu compatriota Sr. López Casasnovas. Nosaltres, que tenim qualche cosa de britànics, per allò del quaranta anys de Menorca britànica, sabem, Sr. Trías, que aquí es parla per al *Diari de Sessions*; no té importància, que siguem pocs, no té importància, que se'n despreocupin, tanmateix. Fins i tot el públic ens ha abandonat. La culpa no és nostra.

Sra Guillem: aquí, ja li hem dit quasi tot. Que actuava de bona fe - dic Sra. Guillem com a firmant de la Proposició -, que actuava de molt bona fe presentant aquesta Proposició, que actuava amb un cert candor també, cosa que fins i tot és paraula poètica i és agradable. Però vostè sap que això no es pot fer. Ho sap perfectament. Ho sabia abans de presentar la Proposició.

El catàleg, bé o malament, s'hagi de reclamar o deixar de reclamar, s'hi hagi de prendre més o menys interès, el catàleg existeix. El punt primer queda prou clar, amb això: és innecessari. És un punt que es podria votar, segons la nostra òptica, favorablement, però que és innecessari i per tant, com que no es pot dir que nosaltres filosòficament votaríem que sí però pràcticament que no, doncs clar, l'hem de votar en contra.

Els punts segon i tercer, com també s'ha dit aquí, són absolutament irrealitzables des d'una perspectiva pràctica, des d'una perspectiva utòpica, potser sí. Hi ha torres de defensa que pertanyen al Ministeri de Defensa, o a Costes o a particulars o a ajuntaments. En definitiva, hi ha tota una sèrie de combinacions quant a la propietat que fan absolutament impossible - al marge del que apuntava el Sr. Trías, que també tenia molta raó: que el cost seria absolutament inassumible - que impedeixen fer-ho.

I el quart punt, tal vegada, si se li llevàs l'inici que "una vegada feta la restauració", és a dir, si es digués que on hi ha aquest tipus de monuments s'arreglin els accessos i s'hi posi una informació que permeti visitar-los, tal vegada se-

ria assumible, però crec que això ho hauríem de reclamar a Obres Públiques o..., no sé, no sé, ho hauríem de veure.

En definitiva, i ara que ja som més i ja no els agafarem de sorpresa, als nostres bons companys, que tocaran el timbre, em sap greu, n'hauré de votar en contra, Sra. Guillem. Jo hagués volgut votar-ne a favor, però no pot esser.

(El Sr. President es reincorpora a la sessió.)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Diputada, Sra. Guillem.

LA SRA. GUILLEM I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres ja havíem manifestat - gràcies per això d'ingènua, sabem que és una ingenuïtat, efectivament - que era una feina bastant complexa. Havíem manifestat també que hi havia, a nivell d'Illes concreta-ment, estudis o hi havia torres de defensa o aquest tipus de documents que estaven documentats. El que no coneixíem era aquest estudi que ha dit el Sr. Trías. No ens estranya no conèixer l'existència d'aquest estudi si no el coneixia el Govern mateix. No ens estranya gens ni mica.

De la complexitat, se n'ha parlat. És difícil, s'ha dit que es pensava que era molt difícil, cosa que no vol dir que pugui esser irrealitzable, segons de quina manera es poguessin dur aquestes negociacions. També s'ha fet referència a alguna torre que crec que no era costanera, Sr. Pons, en tenc la impressió, i nosaltres aquí parlem de torres costaneres i normalment les torres costaneres estan situades dins zones de domini públic. Normalment, n'hi ha que estan a accessos molt difícils, però en el punt primer nosaltres demanam la realització d'un catàleg. Aquest catàleg no existeix, es pot perfectament realitzar. Trobam que mereixeria en tot cas el punt u l'aprovació per part dels Grups.

Per una altra banda, ens estranya que per regla general a totes les Proposicions de Llei hi ha esmenes. És molt curiós que en aquesta Proposició de Llei no hi hagi ni una sola esmena, ni dels Grups de l'oposició ni dels Grups que donen suport al Govern. Res més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el Debat, passam a votació la Proposició no de Llei 739/90, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, que n'ha estat objecte. Sres. i Srs. Diputats que en votin a favor, es volen posar drets? Un moment. Seguin, seguin, Srs. Diputats. Què passa?

Sra. Guillem: vol dir vostè com vol que es voti?

LA SRA. GUILLEM:

Punt per punt.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del punt primer

de la Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a debat, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 29; vots en contra, 28, no hi ha abstencions; queda, idò, aprovat el punt primer de la Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar el punt segon. Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions? Gràcies.

Resultat de la votació: vots a favor, 5; vots en contra, 33; abstencions, 19; queda rebutjat el punt segon que acabam de sotmetre a votació.

I passam a votar el punt tercer. Sres. i Srs. Diputats que en votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que se n'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la votació: vots a favor, 5; vots en contra, 33; abstencions, 19; queda, idò, rebutjat el punt tercer que acabam de votar.

I passam a votar el punt quart. Sres. i Srs. Diputats que en votin a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que se n'abstenen?

Resultat de la votació: vots a favor, 28; vots en contra, 29; no hi ha abstencions; queda, idò, rebutjat el punt quart d'aquesta Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

III.2.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI NÚM. RGE. 806/90 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A AJUDES DEL GOVERN PER A LA REALITZACIÓ DE TESIS DOCTORALS, ESTUDIS I TREBALLS TÈCNICS I/O D'INVESTIGACIÓ SOBRE TEMES MEDIAMBIENTALS A L'ÀMBIT DE LA CA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al debat de la Proposició no de Llei núm.

806/90, subscripta pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, sobre ajudes del Govern per a la realització de tesis doctorals, estudis i treballs tècnics i/o d'investigació sobre temes mediambientals a l'àmbit de la CA. Per defensar aquesta Proposició no de Llei, té la paraula el Diputat Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Continuarem cometent la ingenuïtat i tenint el candor de fer, des de l'oposició, propostes en positiu que pensam que poden ésser útils per a la Comunitat Autònoma. La d'avui, que defensaré en aquests moments, no té, com esper demostrar, massa ciència, no té cap tipus de transfons, però probablement podria ésser útil.

Els voldria llegir, en primer lloc, un paràgraf d'un text editat fa alguns anys per aquest Parlament, l'Estratègia Mundial de Conservació, que detalla els principals obstacles per aconseguir la conservació en general dels recursos naturals i de la biosfera. I un dels que anomena és la falta de capacitat per conservar a causa d'una legislació inadequada i no aplicada, d'una organització mediocre, principalment els departaments governamentals amb poders insuficients i amb escassetat de coordinació, de la falta de personal competent i d'una escassetat d'informacions bàsiques pel que fa a les prioritats, a les capacitats productives generadores dels recursos vius i de les diferències i concessions entre una i altra opció de gestió.

Crec que, desgraciadament, molts d'aquests factors que acab d'anomenar són d'aplicació a la Comunitat Autònoma i entre d'altres, la falta d'informació sobre recursos naturals, sobre els processos naturals i en general sobre molts d'aspectes mediambientals de la Comunitat que seria útil incrementar. Exemples que se'n podrien posar, tots els que vostès vulguin. Se saben fer estudis d'impacte ambiental, tenim informació exhaustiva i correcta dels recursos naturals, sabem què és aigua amb garanties sanitàries per al reg, com per a altres usos, coneixem el procés de la contaminació de les aigües litorals per exemple per detergents que legalment estan permesos i se saben biodegradables en aigües dolces però que altres països mediterranis han constatat que no ho són en aigües marines - és aquesta la causa de la mort de savines centenàries en el ... de les Pitiüses, constatada repetidament i en èpoques recents.

Coneixem de veres els recursos hídrics d'aquesta Comunitat? Fins i tot coses més senzilles, coses quasi, quasi, jo els diria que d'analfabetisme. Encara no existeix en aquesta Comunitat un mapa de vegetació correcta, i això els ponents del Catàleg d'Espais Naturals, ho saben bé, perquè estan intentant que un dels criteris fos aquest. Fa pocs dies, ja molt després que aquesta Proposició no de Llei fos presentada, un alt càrrec del Govern, amb ocasió de la clausura de les Jornades de Mediambient de la Comunitat Autònoma, organitzades per la Universitat, deia que el mapa de vegetació i endemismes, que és una mancança reclamada repetides vegades, es farà amb satèl·lit, una cosa absolutament incoherent i que demostra la manca d'informació que desgraciadament patim, perquè un satèl·lit pot fer una bona detecció de tot allò que és visible o que té alguna

característica física que ho denota - sigui visible o invisible - però allò que no pot fer és interpretar la realitat i no pot proporcionar informació per interpretar la realitat quan l'escala d'aquesta el defuig. Un mapa fitosociològic no es pot fer per satèl·lit, simplement. Com aquestes, moltíssimes coses. Avui mateix, el nostre Grup ha rebut un document del Govern en relació a la processonària en el qual es diu que no es coneixen a les Illes Balears els paràsits d'aquesta espècie.

Estam en una situació, realment, de molt poca informació. I no només en temes naturals sinó també en molts de processos ecològics, de transport o d'ordenació territorial que afecten els temes ambientals i que s'hi interrelacionen molt directament i indubtablement, tots en som, més o menys o en un grau més o menys gran, víctimes d'aquesta ignorància. Estic segur que, si sabéssim més, faríem més i ho faríem una mica millor, que les línies del Catàleg haurien estat o serien més senzilles i que amb més informació i amb més estudis hi hauria coses que anirien més aviat. Per exemple, les famoses Directrius d'Ordenació del Territori, que no pot ésser que no vinguin només per falta de voluntat política, perquè seria molta falta la que s'hauria de constatar, en aquest cas.

També seria fals dir que no es fa res en aquest aspecte. Seria inexacte considerar que ningú no actua. Que es fa massa poc, és cert, però que hi ha molta gent que fa, també és cert. I també hem de dir, enc que sigui per una vegada, que no és el Govern, el que ha de fer això que deim que fa falta. La falta d'informació no es pot solucionar perquè nosaltres no creim que el Govern hagi d'ésser ni pugui ésser el factòtum de la Comunitat i que supleixi la societat. El que sí pot fer és estimular, facilitar i ajudar que la mateixa societat creï aquesta informació i en tregui, en definitiva, profit. Si hi hagués ajudes a aquestes iniciatives, com n'hi ha hagudes o n'hi ha, per exemple, per a determinades activitats empresarials, estam segurs que aquest dèficit no seria tan greu. Hi ha molts de joves, o no tan joves, titulats amb una situació professional que no els permet dedicar gaires esforços a la investigació, hi ha una capacitat certa i constataada en el si de la Universitat Balear, hi ha, en una paraula, molts de desitjos i potencials investigadors que es troben amb mancances certes per a aquesta tasca.

Donar suport a la investigació seria, indubtablement, possible. També, en aquesta trobada que es va fer fa pocs dies, a les Jornades de Medi Ambient, el mateix alt càrrec del Govern va dir que no hi havia d'haver política d'investigació al Govern de la Comunitat Autònoma. Va admetre que no n'hi havia, però que no n'hi havia d'haver. I això em sap greu. Estic segur que la Sra. Teresa Riera també contribuirà que arribem a convèncer aquest Govern que hi hagi política d'investigació, però, de moment, és cert que no hem arribat a aquest convenciment.

Pens, però, que no sempre s'han entès les coses amb una mira tan curta i fa poc temps constatarem en el Butlletí Oficial de la Comunitat, com es convocaven beques d'investigació en temes sanitaris. La Comunitat Autònoma no té transferències educatives. Per això ens diuen que no hi haurà política d'investigació, però tampoc no té competèn-

cies sanitàries i ha convocat beques per a investigació en determinats problemes sanitaris. Aquesta convocatòria pública pot tenir utilitat i pensam que no s'hauria de limitar als temes sanitaris sinó que també podria ampliar-se al cas que avui duim, als temes mediambientals. I no em refereixo sols a investigar problemes amb una aplicació directa immediata, per exemple, els paràsits de les plagues o la cartografia vegetal o coses diguem, quasi quasi de recepta, que serien més de tècnica, sinó que pens que seria ben pertinent que hi hagués beques d'investigació pura, per dir-ho així, d'investigació no aplicada que sovint descobreixen nous problemes que per ventura són tan importants com els que coneixem, però que no coneixem i, per tant, no podem solucionar.

La idea que els duc, per tant, és clara: plantejam una sèrie d'interrogants, sabem prou, podem saber més, volem ajudar que qualcú averigui algunes informacions sobre els temes mediambientals que ens puguin ésser positives, pensam que el Govern té aquest paper de catalitzador i estímul cap a la iniciativa privada i per tant, en definitiva, convé o no aplicar la Proposició que els duim.

Jo vull reconèixer que els ho he posat difícil, que és una Proposició complicada, perquè és molt oberta. És una Proposició que no diu que s'ha de fer en dos mesos, de manera que ens poguessin dir que "en dos mesos no hi ha temps, per tant, votarem que no, perquè ens posen el temps massa curt", ni que els posam una xifra massa alta ("no hi ha doblers, no hi ha mitjans per fer aquesta convocatòria"), ni que enfocam uns temes excessivament limitats. Em sap greu, però ho hem fet ben a posta. Ho hem volgut posar difícil. Si volen dir que no, hauran de dir que no, i simplement així. Gràcies.

(El Sr. President s'absenta de la sala i la Sra. Vicepresidenta primera presideix el debat.)

EL SR. PRESIDENT: (Maria Antonia Alenyar i Puja-das):

Grupos Parlamentarios que quieran intervenir? Por parte del Grupo Parlamentario CDS, tiene la palabra su portavoz, Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Simplement per raó de fixar la posició del nostre Grup i manifestar la nostra conformitat amb el contingut de la Proposició, tant com amb l'argumentació que ha fet el Sr. Mayol. Creim que és absolutament raonable i que no hi ha realment raons sòlides per part dels Grups de la majoria per oposar-s'hi. Per tant, li manifestam el nostre suport amb l'esperança que efectivament tenguí el suport perquè es pugui endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Quetglas. Por parte del Grupo SOCIALISTA tiene la palabra la Diputada Sra. Teresa Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot, tal com ja hem manifestat moltes altres vegades, el nostre Grup comparteix en la seva totalitat les inquietuds i les preocupacions cap al tema de medi ambient, com ha manifestat aquí el Portaveu del Grup que ha presentat aquesta Proposició no de Llei.

També el fet que l'elaboració de tesis doctorals, com diu el text presentat, sobre aquest tema de medi ambient o sobre qualsevol altre, sigui objecte d'especial interès - i no sols la mateixa elaboració de les tesis doctorals sinó tot el que representen uns estudis de tercer cicle - sigui fomentat amb ajuts ens sembla particularment interessant perquè l'experiència comparada amb altres llocs demostra que uns bons estudis de tercer cicle són essencials per al progrés científic, i per tant social i econòmic d'una Comunitat, ja que en definitiva, en depèn no només la formació del professorat universitari sinó també la formació dels futurs investigadors.

En el cas concret del tema que ens ocupa, és a dir, dels estudis científico-tècnics sobre temes de medi ambient, justament la manca de personal preparat és un fet reconegut per tots els que hi treballen, per tots els que es dediquen a aquestes qüestions. De totes maneres, Sres. i Srs. Diputats, podríem parlar de molts àmbits en els quals aconseguir ajuts per treballar-hi seria fonamental. Així doncs, l'esquema d'aquesta Proposició no de Llei, el podríem repetir per a molts altres temes. I aquí, Sr. Mayol, ja som on vostè ha dit que havíem d'anar a parar i és que hi hem d'anar a parar, perquè realment, el que falta és una planificació, el que falta és una política científica clara que marqui les línies d'actuació, les directrius perquè el Govern pugui dur una política científica d'acord amb les necessitats específiques de la nostra Comunitat. Nosaltres votarem a favor d'aquesta Proposició no de Llei encara que ens agrada que aquest panorama algun dia s'aclarís. Gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Riera. Por parte del Grupo Parlamentario POPULAR, tiene la palabra su Portavoz, Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Lo primero que se me ocurre es que tengo que lamentar las introducciones, la escrita y la oral de esta Proposición no de Ley. La versión oral, que hoy no ha dado aquí el Sr. Mayol, que no coincide exactamente con la escrita, fundamentalmente porque se ha centrado en la crítica de unas supuestas declaraciones de un alto cargo del Gobierno en unas Jornadas Medioambientales, en las cuales nos ha sacado dos frases - supongo - de contexto. Yo desde luego no conozco la intervención de ese alto cargo y no se las puedo discutir pero me da la sensación de que cuando se dicen cosas un poco fuera de contexto, insisto, del contexto general o del marco general en que esas declaraciones debieron de producirse, es extremadamente

fácil, como todos sabemos, hacer decir a alguien lo que realmente no ha dicho. Pero en cualquier caso, eso creo que sería objeto de otro debate, del debate de esas declaraciones, las cuales, para discutir las, tendríamos que estar todos en igualdad de condiciones y conocerlas.

En cuanto a la introducción escrita yo quería singularizar, lamentar el tono desolador en que está. El oral no ha sido tan desolador. El escrito es tremendo. Y concretamente el tercer párrafo de la introducción de la Proposición no de Ley dice: "la inexistencia de una real ordenación territorial, el déficit crónico en saneamiento, la pésima organización de transportes, la mala economía de los recursos naturales etc, etc," luego hay una serie de puntos suspensivos, no sé si nos conducen al caos, al abismo, al absoluto desorden de esta Comunidad, "han ocasionado un proceso patológico de pérdida de calidad de vida en nuestras Islas".

Ni tanto ni tan calvo, Sr. Mayol, ni tanto ni tan calvo. Es cierto que ha habido un desarrollo urbanístico exagerado y en especial en algunas áreas concretas y que hay un déficit importante, sí, de infraestructuras y de servicios. Afortunadamente, una y otra cosa están en vías de solución y eso lo sabe usted como todos los demás Diputados de esta Cámara. En el primer aspecto, el aspecto urbanístico se está haciendo una labor muy importante en los últimos años, una labor legislativa por parte de este Parlamento, una labor de gestión por parte del Gobierno. Y en relación a infraestructuras y servicios se está haciendo también un esfuerzo importantísimo del Gobierno, de los Consells Insulares, de los Ayuntamientos. Creo que eso está en la mente de todos y sinceramente necesitaba hacer esta primera aco-tación porque, aunque la Proposición no de Ley no se refiere luego concretamente a esto, creo que cuando se presenta una cosa con una introducción así, sinceramente yo creo que no se debe dejar pasar esa introducción porque el que calla, otorga y no podía callarme ante un párrafo similar. Nuestra calidad de vida, en definitiva, es hoy la envidia de toda España y eso también lo sabemos todos, de toda España y de muchos otros países, lógicamente. Por consiguiente, Srs., midan un poco sus introducciones y sobre todo cuando, insisto, el texto concreto de la Proposición no de Ley no requiere estos alardes escritos, estos alardes literarios de desolación y de catastrofismo.

Respecto al tema concreto de la investigación, los programas de investigación de esta Comunidad Autónoma, que ya lo creo, que existen, se adaptan al Plan Nacional de Investigación y Desarrollo, ese célebre Plan I+D. La Sra. Riera creo que en alguna ocasión se ha referido a él en este Parlamento, y no sé si en alguno de sus artículos de prensa. Y ellos, esos planes de investigación y desarrollo, son coordinados por la Conselleria de Cultura, Educación y Deportes. Y dentro de estos programas de investigación más desarrollo, hay un paquete de investigaciones medioambientales. Desde luego yo desconozco el mecanismo que se debe de utilizar para la solicitud de ayudas para la realización de trabajos concretos o de tesis. La verdad es que carezco de los datos para poder explicar aquí cual es el camino, la fórmula o las fórmulas que se requieren para solicitar esas ayudas tanto en la Comunidad Autónoma como en el Gobierno Central. Y es cierto, no lo voy a negar, que también

tanto en la Comunidad Autónoma como en el Gobierno Central, nuestro país, tradicionalmente está retrasado en aspectos de investigación, aunque yo creo que eso no es culpa de la Administración. Eso es culpa, en definitiva, del propio país y de los administrados. Los grandes programas de investigación se desarrollan, Sr. Mayol, y usted lo sabe, en los países más adelantados en virtud de demandas de la industria privada. Siempre es la industria privada, siempre es la empresa privada la que va por delante en esto. Siempre es la que paga los grandes desarrollos en investigaciones y los grandes programas de investigación universitarios, etc. Eso se produce por el mecanismo, insisto, mucho más del motor de la iniciativa privada que de la iniciativa pública.

En concreto también, respecto a programas medioambientales, usted sabe - y creo que toda la Cámara lo sabe también, porque es sumamente conocido - que el Gobierno, en repetidas ocasiones, algunas, por cierto, con relación a temas de áreas naturales, también con relación a temas de planimetría, que tienen su incidencia efectivamente en temas medioambientales, etc., ha recurrido a estudiosos e investigadores, fundamentalmente de las áreas de la Universidad o del entorno de la Universidad de las Islas Baleares. Y eso lo ha hecho para programas o actividades concretas, para estudios concretos.

Nosotros no estamos de acuerdo con una convocatoria singularizada que hoy se nos plantea aquí, por esta Proposición

acuerdo, y no me ando por las ramas, con esta convocatoria singularizada de estos programas porque nos parece atípica, porque nos parece que para este tipo de investigaciones, igual que para las demás, como otros portavoces han recogido - porque, claro, éste es un aspecto importante, sin ninguna duda, pero hay tantos otros aspectos importantes en materia de investigación, que probablemente sería muy conveniente que fueran más desarrollados, que no nos parece ni oportuno ni adecuado que se planteen unas convocatorias especializadas para este tema, porque yo creo que está mucho mejor que esas convocatorias o esas posibilidades se enmarquen en el cuadro general de esos programas de investigación que parten de lo propuesto por el Gobierno del Estado, del Plan I+D. Nada más y muchas gracias, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. González Ortea. Por parte del Grupo proponente, tiene la palabra el Diputado Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Jo vull agrair a tots els portaveus que han intervengut les seves aportacions i molt especialment al Sr. González Ortea la lectura que ha fet de la meua introducció, que ha aconseguit una entonació que jo mai no hauria pogut aconseguir i per tant, ha posat molt més de relleu el que jo volia dir en aquesta introducció que el jo hauria pogut fer. No tenc aquestes habilitats i ho lament moltíssimes vegades, però cadascú té les seves limitacions.

Vull, tanmateix, replicar-li. Considerar que en aquestes Illes tenim ordenació del territori és una befa. No tenim ni directrius, que és la primera passa i la primera rajola que hi ha d'haver perquè hi hagi ordenació del territori. Mentre no hi hagi les directrius, no ens diguin que fan ordenació del territori seriosament. No en fan. Considerar que, en aquestes Illes, la qualitat de vida és objecte d'enveja és caure en el repetit error de confondre qualitat de vida i nivell de vida, que és un enfocament totalment economicista i totalment inadequat. Seguim amb una quantitat enorme - i vostè ho sap, sobretot per la feina que es fa en el Consell Insular - de pobles sense aigua corrent i molts més altres sense clavegueram. Hi ha una quantitat enorme encara d'abocaments a torrents i a la mar d'aigües sense depurar. Que s'hi fa feina, és cert. Que la feina és insuficient, també és cert. Que el tema dels transports està resolt en aquestes Illes, deu estar resolt el tema de les autopistes i es resol el tema del transport privat, enfront del transport públic i se li dóna una solució, al nostre entendre, parcial i inadequada.

Quant als mecanismes que li semblen tan misteriosos, per a la convocatòria de beques, serien molt senzills: els mateixos que ha utilitzat la Conselleria de Sanitat d'aquest Govern per convocar beques de Sanitat totalment individualitzades per determinar temes que han considerat importants per a la Comunitat Autònoma. O els mateixos que ha utilitzat la Conselleria de Cultura per convocar beques de creació artística. Nosaltres pensam que els temes mediambientals són tan importants com aquests i seria molt positiu que hi aportàssim un estímul des del Govern. Vostès, no. Està molt clar. Moltes gràcies.

(El Sr. President es reincorpora a la sessió.)

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la Proposició no de Llei núm 806/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Sres. i Srs. Diputats que en votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 28; vots en contra, 28; una abstenció. Queda empatada, idò, aquesta votació. Passam a votar de bell nou aquesta Proposició no de Llei.

Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 28; vots en contra, 29; no hi ha abstencions. Queda, idò, rebutjada aquesta

Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

III.3.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI NÚM. RGE. 986/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES RELATIVA A L'OFICIALITAT ALS ESTUDIS SUPERIORS DE TURISME QUE ACTUALMENT ES DESENVOLUPEN A LA UNIVERSITAT.

EL SR. PRESIDENT:

I passam al debat de la tercera i darrera Proposició no de Llei per a aquest plenari d'avui, que és la registrada amb el número 986/90, subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES sobre l'oficialitat als estudis superiors de turisme que actualment es desenvolupen a la Universitat. Per defensar aquesta Proposició no de Llei per part del Grup Parlamentari proponent, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Demanaria que el Sr. Secretari llegís la Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Secretari, vol procedir a donar lectura a aquesta Proposició no de Llei?

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

Sí, Sr. President.

"U.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat que, a partir de les negociacions amb la Conselleria de Turisme i amb la Universitat de les Illes Balears, doni oficialitat als estudis superiors de Turisme que actualment es desenvolupen a la Universitat.

Dos.- El Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Turisme que agiliti el projecte d'escola d'hosteleria, per tal que entri en funcionament aquest important segment de la formació professional l'any 1991."

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Els debats durant més de set anys d'autonomia sobre turisme han duit, paral·lelament, actuacions de tipus empresarial i de tipus laboral, debats i actuacions sobre la formació dels bons professionals en matèria turística. Aquest Parlament ha donat suport a iniciatives tendents a la creació d'estudis superiors de Turisme a la nostra Comunitat, així com estudis de Formació Professional, concretats en un projecte d'escola d'hosteleria i en nombrosos cursos de formació i reciclatge.

En els Pressuposts de cada any el nostre Grup, abans PSM-Esquerra Nacionalista, avui NACIONALISTA I D'ESQUERRES, ha fet esmenes tendents a potenciar l'actuació en el terreny universitari i en el terreny de l'escola - d'hosteleria. Però durant més d'aquests set anys d'autonomia i després de molts de debats, la realitat actual és que, respecte dels estudis superiors de Turisme, s'imparteixen els tres primers cursos a la nostra Universitat, amb una matrícula que supera actualment els 400 o els 450 alumnes, a un marc de col·laboració, entenem que positiu, entre la Conselleria de Turisme i la Universitat de les Illes Balears, però sense que existeixi l'oficialitat d'aquests títols amb el conseqüent perjudici per als estudiants i amb una situació que hauria d'esser una vergonya pública, atesa la provisionalitat amb què es troben a efectes de titulació.

No sabem si és per manca d'eficàcia negociadora amb l'Administració de l'Estat per part del Govern de les Illes Balears o una actitud tancada i d'un centralisme que desborda la nostra capacitat de comprensió de l'actuació de l'Administració de l'Estat. Per altra banda, després de cinc anys que en els pressuposts d'aquesta Comunitat Autònoma, hi figurin doblers per construir i posar en marxa una escola professional d'hosteleria, encara avui no s'ha fet realitat.

És per això que dos són els punts que duim avui. Un és l'oficialitat dels estudis de tècnica en empreses i activitats turístiques, titulació equivalent a diplomats universitaris. El Govern ha de reconèixer aquesta capacitat de titulació al Govern de la Comunitat Autònoma i el Govern, a la vegada, amb aquest conveni amb la Universitat, ha de fer la pràctica d'aquests estudis, i per altra part, la problemàtica específica de posar en marxa l'escola professional d'hosteleria.

El curs acadèmic està acabat. Quan varen començar els primers estudiants de primer, els varen dir: "no us preocupeu; l'any que ve, l'oficialitat està garantida". Quan varen començar a segon curs, aquesta oficialitat no havia arribat. Quan va començar tercer curs tampoc i ara, d'aquí a un mes o mes i mig, el curs acadèmic haurà acabat, els estudiants de tercer es trobaran que no tendran encara, o no tenen encara avui, la garantia que la Universitat els doni directament la titulació a partir de la competència que s'ha de concedir a la Comunitat Autònoma i, en definitiva, es troben en una situació, jo crec que molt preocupant, d'una certa angonya i per tant, és bo que aquest Parlament reiteri debats anteriors però que ho reiteri amb un èmfasi, amb una convicció absoluta que aquí, hi ha coses de l'aparell de l'Estat que no funcionen.

Què fa falta perquè la Comunitat Autònoma de les Illes Balears pugui donar la titulació i, en conseqüència amb el marc del conveni amb la Universitat de les Illes Balears, les persones, dones i homes, que aprofitin tercer curs surtin titulats com a diplomats en Empreses i Activitats Turístiques. Fa falta senzillament un Decret combinat del Govern de l'Estat, del Ministeri de Transport i Turisme, amb el vist-i-plau del Ministeri d'Educació. Sabem que fa un any, mig any, hi havia problemes de tipus burocràtic i polític que posava el Ministeri d'Administracions Públi-

ques (...) no existeixen. I ara, en aquests moments, no sabem quin és el problema. Basta un Decret, de Consell de Ministres, que doni la facultat de titulació a la nostra Comunitat Autònoma i que, en conseqüència, funcioni ràpidament i normalment aquest conveni amb la Universitat de les Illes Balears.

És més que evident que estam davant una situació incomprendible i que els sectors d'estudiants que s'han manifestat públicament, ho han reiterat. Els sectors universitaris, la Universitat de les Illes Balears han actuat. Aquest Parlament, en el debat de política turística de l'any passat, aprovava aquesta petició. La Conselleria de Turisme també ha actuat com era la seva obligació i amb coherència. Però aquí fa falta quelque cosa. I és per això, que els Nacionalistes i d'Esquerres creim que avui, a un moment en què el mes de maig ja està molt avançat i que el curs acadèmic acaba, com a sentir i actitud racional i reiterativa de la nostra societat, per unanimitat es demani al Govern de l'Estat una actuació ràpida i coherent.

Després de la darrera vaga i les darreres manifestacions públiques, segons les nostres notícies, es promet als delegats estudiantils, es promet a la Universitat de les Illes Balears que ràpidament es donarà sortida al problema, però de més de quinze dies, i, segons avui al matí ens comentaven, el Decret encara no està en condicions d'anar al Consell de Ministres i fins i tot es dubta que aquest Decret es faci. Estam davant, i ho hem dit moltes vegades amb el sentiment i amb la raó, amb una carcassa d'un Estat que de cada vegada més té unes estructures burocràtiques que se'l mengen i que en conseqüència no és capaç d'actuar amb rapidesa i agilitat més que en segons quines coses.

Per tant, estam davant un tema que pensam que afecta no ja només aquestes 450 persones matriculades i sobretot els que acaben enguany tercer curs, sinó que afecta una societat que, tantes vegades ho hem dit, bàsicament viu del turisme i que, en conseqüència, és lògic i raonable que tenguim aquests estudis reconeguts i - ho hem d'afegir - nosaltres no ens conformam que els estudis de Turisme siguin titulacions de diplomatur universitari, nosaltres pensam que hi ha d'haver la llicenciatura, que hi ha d'haver una formació d'alta tecnologia aplicada al turisme, que s'ha d'anar molt més enllà com és lògic a una economia com la de les Illes Balears.

Tampoc no comprenem com és que, en el que seran les noves titulacions universitàries que estan a debat en el conjunt de l'Estat, no s'hi inclouen els estudis de Turisme com a llicenciatura. Ens sembla que seria una altra reivindicació que s'hauria de dur. La drem en el seu moment, perquè avui, es tracta que tots els representants del poble de les Illes Balears - i pensam que això s'ha d'aprovar per unanimitat - d'una banda, exigeixin, demanin amb convicció, tot donant suport a l'estudiantat, a la problemàtica del sector turístic i a la Universitat, aquestes titulacions.

Però també hem de comentar una segona part. Una és l'escola de turisme, però llavors ve la part de l'escola professional d'hosteleria. Després de cinc anys que en els pressuposts d'aquesta Comunitat Autònoma s'inclouguin parti-

des per fer aquesta escola, l'escola no és cap realitat. Aquí, sí que el problema és de gestió del Govern de la Comunitat. És un problema de retard, de manca no sabem si de voluntat o de tenir uns problemes que desconexem, però la realitat és que cinc anys seguits hem votat - i el nostre Grup ha votat sempre afirmativament - quantitats per tal que l'escola d'hosteleria, una bona escola d'hosteleria, de formació professional punta sigui una realitat en aquesta Comunitat.

Per tant, ens pareix que els dos punts són totalment lògics i raonables, ens pareix a la vegada que en aquests moments serà bona que facem una pressió paral·lela a la que ha fet la Universitat, la que han fet els estudiants i que la facem els representants que en aquests moments som aquí dels pobles de les Illes. Això sí, pensam que qualsevol ajuda en aquest terreny, de mitjans de comunicació social i de gestions polítiques, del senador de la nostra Comunitat Autònoma en representació d'aquest Parlament, que seria una bona gestió que podria fer, serien ben rebudes per tal d'accelerar la situació (tots els que hem tengut la fortuna d'estudiar titulacions superiors sabem de les angoixes quan es tracta d'acabar una carrera i no es tenen les sortides aclarides) i sobretot els aspectes burocràtics, que solen esser, a una societat moderna, elementals i senzills. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt té la paraula el Diputat Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: aquesta Proposició no de Llei presentada pel Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES són dos punts força interessants a les nostres Illes. Parlant del segon punt, qui dubta que ja és hora que es posi en funcionament aquesta escola d'hosteleria. Rallam sempre de millorar la qualitat del nostre turisme i en canvi, la realitat és que les bases perquè pugui venir aquest turisme no estan avui encara prou consolidades. A vegades, feim grans hotels, preciosos en molts casos, parlam d'infraestructures de carreteres, de platges i de gran infraestructura...i aquesta la tenim oblidada. És hora ja, per tant, que es posi en marxa i no tenc moltes coses més a dir de les que el Sr. Serra ja ha dit. Sí que és realitat que cada dia que perdem amb aquest treball és un dia més que impedirà la organització que tothom en aquestes Illes vol, que és una organització d'infraestructures suficients i correctes per projectar aquest futur millor, turísticament parlant, del que tenim ara.

He començat pel segon punt i aniré al primer. L'he deixat per al final perquè aquest punt és molt important. Per mi, hi ha hagut un abús de veritat i un menyspreu a moltes famílies. El Sr. Serra parla de 400. Jo diria que són bastants més. Perquè ens han enganyat. I no ens ha enganyat el Govern Autònom, ni ens ha enganyat la Universitat. Es va dir al principi que la Universitat anava a impartir aquesta diplomatura en Turisme. La veritat, quan es va dir, és que estàvem convençuts, tots plegats, ells i tots nosal-

tres, que així seria. Fins al punt va ésser cregut el tema, que les escoles particulars que hi ha a les Illes menors, quasi quasi varem pensar que deixarien d'existir i moltes famílies, amb grans sacrificis, que ningú no vol tenir en compte, grans sacrificis de famílies de la part forana de Mallorca, i les d'Eivissa i les de Menorca, varen enviar els seus fills amb tota la seva bona fe i amb tot el seu sacrifici a estudiar aquí a Palma, tot pensant que feien una vertadera feina.

Han passat tres anys, el Sr. Serra ho ha dit. Han passat tres grups, ja. I quan ve ja el tercer any, ens trobam que aquests al·lots han fet uns estudis que no són exactament els del programa que els demanaran a Madrid, perquè els examinadors de Madrid, per ventura resulta que tenen una petició de programa més propera a empreses privades que no a la mateixa Universitat. Fixau-vos si és greu, això. A més a més resulta que la Universitat, per ventura haurà fet el ridícul amb la forma de preparar que és millor per a nosaltres. Indiscutiblement, la Universitat deu haver tengut la capacitat de projectar la gent amb uns estudis d'acord amb el futur que volem nosaltres, però resulta que per ventura això no es correspon amb el programa de Madrid i aquells al·lots es poden trobar amb moltes més dificultats fins i tot que els que no han tengut la possibilitat del sacrifici familiar de venir aquí.

També és veritat que hem de reconèixer que el Consell d'Eivissa ha ajudat en gran part als estudiants de les escoles de turisme a Eivissa mateix. És veritat que ho sabem. El de Menorca no ho ha fet, però és igual. La realitat és que com podem pagar nosaltres aquesta despesa familiar? No el podem pagar. Qui ens ha enganyat? Madrid, com diu el Sr. Serra? Per què afecta açò a Madrid? Durant tres anys d'una promesa, en principi més o menys encoberta, però promeses quasi quasi formals que han anat fent dia a dia, any a any a Madrid dient a la mateixa Universitat que sí, que estava a punt. I aleshores, la Universitat, amb els diaris, ho ha comunicat varies vegades. I cada any, els al·lots han tornat a dir: "bono, com que aquest any ja és possible, doncs l'enviarem allà". És greu, el tema. No és senzillament reclamar que ja tinguem aquest dret que crec que és ben nostre. Qui paga el perjudici? En definitiva, és irracional per mi. És irracional el que ha passat amb el tema aquest de l'escola de turisme dins la Universitat.

Per tant, reclamaria que fos una petició en la qual, a part de venir redactada com ve aquí, el Govern prengués tota la força que ha de prendre: per reclamar a Madrid, amb tota la força possible, conjuntament amb la Universitat, aquest dret que ja és hora que ens el donin i que prou n'hi hagi d'haver de patir aquest dimoni d'insularitat. Un cas com aquest ja no és un problema d'insularitat; un cas com aquest és un dret: que a les Illes Balears, que tenen el turisme com a factor econòmic segurament bàsic, factor, a més a més, que volem millorar i potenciar i que tenim oportunitat de fer. I resulta que ni això no ens volen donar.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari d'UNIO MALLORQUINA té la paraula el seu portaveu el Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: si hi ha una Proposició no de Llei la presentació de la qual està justificada és el punt número u d'aquesta. El problema s'ha explicat prou però és cert que en aquests moments tenim un problema que s'ha de resoldre. Hi ha uns alumnes que no tendran titulació si no canvien les circumstàncies. La Universitat Balear necessita el suport d'aquest Parlament per poder aconseguir aquest objectiu. Pensam que són motius suficients perquè es dugués aquesta Proposició no de Llei, que, repetesc, és absolutament necessària. Per tant, jo poques coses he d'afegir, perquè ja s'ha explicat quina és la situació i només anunciar el nostre suport.

Respecte del punt número dos, efectivament, hi ha hagut dificultat per al començament de les obres de l'escola d'hosteleria però també és imminent el seu començament i, per tant, ja no és tan necessària aquesta Proposició no de Llei en el punt número dos, perquè precisament començaran imminentment les obres. Però, com que hi ha hagut retards, nosaltres tampoc no volem deixar de donar suport a aquesta Proposició no de Llei encara que ens sembli que els efectes ja s'estan produint.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Diputat Sr. Tuells.

EL SR. TUELLS I JUAN:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Entendemos que la Proposición no de Ley que ha sido presentada es oportuna, justa y necesaria. Por tanto, en primer lugar, queremos felicitar esta iniciativa parlamentaria y si se nos permite, incluso adherirnos a ella. Por tanto, para ésta anunciamos nuestro voto favorable. Se ha dicho por el grupo proponente que es lógica y razonable; también lo suscribimos. Como suscribimos todas las argumentaciones que han sido formuladas en su intervención. Sencillamente les reitero una vez más nuestra felicitación y nuestro voto favorable.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: per fixar quina és la nostra posició en aquest tema, permetin que els comentis breument com veiem el procés pel qual s'ha arribat a la situació actual i quin ha estat, al nostre entendre, el cor del problema.

Escolti bé, Sr. Serra, perquè em sembla que vostè ho té una mica embullat, tot això i em sap particularment greu perquè vostè ho hauria de tenir clar: és professor universitari. Que el Sr. Ricci no ho sàpiga o altres Diputats d'aquesta Cambra, però vostè... Escolti bé, que jo ara li ho explicaré.

L'article 148 de la Constitució, com vostès ja saben, en el seu apartat 18 reconeix a la Comunitat Autònoma la possibilitat d'assumir competències en matèria de promoció i ordenació del turisme dins el seu àmbit territorial. Però, pel que fa a l'ensenyament, aquest article no fa referència més que a l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma. Per altra banda, la mateixa Constitució reconeix competències exclusives a l'Estat en matèria de regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

Els ensenyaments tècnico-turístics estan regulats pel Reial Decret 865/1980 de 14 d'abril. És el Decret d'ordenació dels ensenyaments turístics especialitzats. Aquest Reial Decret, en el seu article primer, apartat primer, diu: "els ensenyaments destinats a la formació tècnico-turística tindran el caràcter d'ensenyament especialitzat, dels que estan prevists a l'article 46 de la Llei 14/1970 de 4 d'agost, és a dir, la Llei General d'Educació i Finançament de la Reforma Educativa. És aquest mateix Reial Decret el que reconeix la competència per crear escoles oficials de turisme al Govern de l'Estat a proposta del Ministeri d'Educació i Ciència i previ informe del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions i no contempla expressament la possibilitat que aquesta competència sigui exercida o pugui ésser assumida per les Comunitats Autònomes. Val a dir que això no és estrany que sigui així tenint en compte que: primer, l'any 80 no estava configurat el mapa autonòmic en la seva totalitat - si no recordo malament, tots els seus Estatuts són posteriors, excepte el de Catalunya i el del País Basc -; segon, perquè aquest Reial Decret és també anterior a la Llei de Reforma Universitària, que és del 83, la qual, a la seva disposició addicional cinquena, fa referència a com s'han de regir els centres docents d'educació superior no integrats a la Universitat, que en el cas dels centres d'ensenyaments turístics especialitzats, és justament el Reial Decret abans esmentat. S'entén, naturalment, sense perjudici dels principis contemplats a la mateixa LRU, en relació als diferents Estatuts d'Autonomia pel que fa a les competències pròpies de les diferents Comunitats Autònomes.

Així doncs, queda clar que per a aquelles Comunitats Autònomes que van accedir a l'Autonomia pel procediment contemplat a l'article 143 de la Constitució, sense competències en matèria d'ensenyament, l'autorització d'impartir ensenyaments de caràcter oficial és competència de l'Estat. Aquesta autorització es farà de la forma prevista al Reial Decret del 80, és a dir, pel Ministeri d'Educació i Ciència amb informe previ del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions i del Consell d'Universitats. L'instrument normatiu serà per tant, una Ordre Ministerial i no un Decret, Sr. Serra, com vostè ha dit. El que ha passat, doncs, és que la Conselleria, el Govern de la Comunitat Autònoma, s'han precipitat a l'hora de posar en marxa els estudis de turisme. Calia que esperés la publicació d'aquesta Ordre Ministerial.

Sr. Serra, el Govern de l'Estat, no solament no és culpable de la situació en la qual ens trobem, sinó que, entenent que el Govern d'aquesta Comunitat s'ha precipitat només mogut per l'interès d'aconseguir, com més aviat millor, una escola que serà molt bona per a la nostra Comunitat,

ha manifestat la seva voluntat a legislar exclusivament per a aquesta Comunitat, per tal de solucionar el problema el més aviat possible, i deixar de moment la línia que havia emprat d'elaborar una Ordre Ministerial per a totes les Comunitats Autònomes que es trobessin en les mateixes condicions, la qual cosa, evidentment, seria un procés molt més llarg.

Així doncs, ens sembla bé demanar, més que instar, al Govern de l'Estat - aquesta paraula és la que nosaltres ja fèiem servir en la resolució que vàrem presentar en aquest sentit al Debat General de Política Turística de l'any 87 - que doni oficialitat als estudis de turisme. Per tant, votarem a favor del primer punt d'aquesta Proposició no de Llei i també votarem a favor del segon punt, si bé no ens consta, com ja ha dit el Sr. Miquel Pascual, que amb l'escola d'hosteleria hi hagi cap problema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Capó.

EL SR. CAPÓ I Galmés:

Gràcies, Sr. President. He de reconèixer que, quan hem preparat aquesta intervenció sobre l'escola de turisme, aquesta Proposició no de Llei presentada pel Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, he anat apuntant una sèrie de notes d'allò que ha dit la gent, perquè sempre t'illumina a l'hora d'haver de parlar i quan ha parlat el Partit Socialista, li he agraït extraordinàriament la lliçó que ens ha donat i li agraesc, Sra. Diputada, la lliçó, perquè efectivament jo no ho sabia, tot això de drets, lleis, articles... El que no sabia era si votarien a favor o en contra. Al final, ha dit: "votarem a favor", dic "va bé, va bé, va bé", perquè realment és una Proposició no de Llei que ha presentat el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, que independentment del segell del Parlament, amb el qual gairebé sempre estic d'acord, que diu "número de registre d'entrada, tal", normalment no coincidim mai. Però aquesta vegada crec que coincidim i crec que hi ha hagut altres portaveus que també ho han dit, com el Portaveu del Grup MIXT, que ha dit que, efectivament, invertir en infraestructures és el millor i sobretot invertir en infraestructures humanes encara és molt millor, perquè realment és el futur i, com el Sr. Pascual d'UM que diu que és absolutament justificada aquesta Proposició no de Llei.

Jo li dic al Sr. Serra que efectivament nosaltres hi estam d'acord, a més a més del segell del Parlament, amb quasi tot el que diu, fins i tot amb l'Exposició de Motius, amb matisos, naturalment. Sobretot, quan dins la seva Exposició diu que "aquesta col·laboració amb la Universitat, la Conselleria de Turisme... però sense que existeixi l'oficialitat d'aquest títol, amb el consegüent perjudici per als estudiants i amb una situació que hauria d'ésser de vergonya pública". Jo no dic que "hauria d'ésser", jo dic que és de vergonya pública. Amb aquest matís, hi podríem estar d'acord, atesa la provisionalitat amb què es troben a efectes de titulació els estudiants. Ara, no puc estar d'acord en el fet que

no sap si és per manca d'eficàcia negociadora amb l'Administració de l'Estat, per part del Govern Balear i jo li puc dir que amb això, no hi estam d'acord, però és normal. Si ell diu que no ho saben, jo li dic que nosaltres sí que ho sabem: no és per això.

No és per això perquè des de l'any 88 es fan una sèrie de gestions, es fan una sèrie de negociacions, s'han promès. Fins i tot hi va haver un senyor, un Director General, que va dir que el Decret estava fet, per entregar ja al Consell de Ministres. El Sr. Director General d'Estudis Superiors, que és don Francisco de Asís de Blasaritia, "nada menos". Clar, aquest senyor, no crec que fos pel nom, no tenc res a dir d'ell, però quan va presentar el d'això a la Comissió de Subsecretaris va esser vetat per Administracions Territorials i lògicament no va esser aprovat. No vull dir afortunadament, perquè no tenc res a dir d'ell, ni res a dir de ningú ni anam contra ningú, però com que, pel que es veu, no ho és, ja, pareix esser que hi ha noves perspectives que això probablement vagi bé.

S'ha assegurat un munt de vegades a la Conselleria de Turisme que es concediria aquesta oficialitat a l'escola, però la qüestió és que no la tenim. La Sra. Riera ens ha dit per què: perquè és una competència de l'Estat. Naturalment. Si no fos de l'Estat, ja la tendríem, vista la voluntat que ha manifestat tota la Cambra. Diu que el Govern s'ha precipitat. Jo crec que el Govern no s'ha precipitat. El Govern, des de l'any 88 està dins aquest assumpte i no ha arribat. Amb això sí que compartim el que vostè diu, que no s'ha aconseguit - vostè diu "no sabem si", jo dic: "nosaltres sí, que ho sabem" i també li ho deim - a causa d'una "actitud tancada i d'un centralisme que desborda la nostra capacitat de comprensió de l'actuació de l'Administració de l'Estat". Això ho diu vostè i hi estam d'acord. Nosaltres no anam contra l'Administració de l'Estat, ni molt menys, no hi hem anat mai. Nosaltres anam a favor de tothom, a favor, sobretot, del poble i a favor, com és natural, dels estudiants, a favor que aquestes Illes vagin millorant de cada dia i si l'Administració de l'Estat ens hi ajuda, milloraran més aviat.

Compartesc el que han dit els portaveus, concretament, com ja havia anomenat, el Sr. Pascual i el Sr. Tuells del CDS, que efectivament, aquesta és una Proposició no de Llei perfectament justificada en el punt primer. Amb la qual cosa ja només ens queda dir que al punt primer, li donarem el nostre suport.

Quant al punt segon, diu que el Parlament insti la Conselleria de Turisme que agiliti el Projecte d'escola - d'hosteleria per tal que entri en funcionament aquest important segment de la formació professional l'any 1991. Jo li demanaria - segurament no ho saben i a posta aquí estam per dir les coses clares perquè, per una vegada que estam tots d'acord, ens ho podem dir ben clar - en aquest moment com està l'escola d'hosteleria. Està ja subhastada, perquè presentin les pliques de les obres. Està publicat en el *Butlletí de la Comunitat Europea*, està publicat en els Butlletins Oficials, etc., etc... Demà, no perquè avui s'hagi presentat la Proposició no de Llei, sinó demà perquè ho marquen els terminis que diu, hi ha una obertura de pliques, als quals -

s'han acollit em pareix que són sis ofertes, de sis empreses diferents. Una primera fase per valor de 249 milions de pessetes, per fer la cimentació, per fer l'estructura. Com és natural, si feim la cimentació i l'estructura enguany, l'any que ve l'acabarem, no la deixarem sense acabar.

Clar, aquesta segona part de la Proposició, jo crec que sobra, senyors de l'Entesa de l'Esquerra Nacionalista, Entesa Nacionalista i d'Esquerres, crec que sobra perquè realment té una certa inoportunitat. No que no sigui important, no que no sigui necessari haver-ho recordat, sinó que, per ventura, entre el temps de tramitació d'aquesta Proposició no de Llei, fa que el moment en el qual es discuteix ara hagi coincidit amb el que està publicat en el *Butlletí de la Comunitat Europea*, que fa que s'obrin les pliques demà al matí. Podria parèixer que s'obrin les pliques perquè aquí ho hem discutit i no és així. Amb la qual cosa, per evitar discussions i perquè tanmateix el Parlament, el que ha de fer són coses que no estan en marxa i instar el Govern que faci coses en marxa i ajudar el Govern perquè actuï amb més celeritat i donar-li suport amb el finançament i amb tota la resta, jo, el que li demanaria, per no discutir més i no perdre temps, és que retirassin la segona part d'aquesta Proposició no de Llei, vist que tanmateix demà s'adjudicarà - teòricament, perquè han estat admeses les pliques - la contracta i, amb aquesta confiança, nosaltres li votarem a favor a la primera part de la Proposició no de Llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Primer, voldríem observar que ens hauria agradat molt que el Govern hagués intervingut per explicar les darreres negociacions que hi ha hagut amb el Govern de l'Estat, que ha duit a terme la Conselleria de Turisme amb la Universitat i...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, és un torn de rèplica, és un torn de rèplica, allò que a vostè li hauria agradat... Repliqui.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, la rèplica només se circumscriurà naturalment a la necessitat absoluta d'una pressió social per tal d'aclarir per a sempre el tema. Sra. Riera, m'ha preocupat molt que vostè em llegís un esquema de normatives que si vostè se'n recorda bé, s'ha aturat, aquest esquema, a l'any 80 i estam a l'any 90, és a dir, que no s'ha evolucionat en absolut en qüestió de decrets i de legislació de canviar l'estructura centralista de l'Estat de llavors ençà. Això que vostè ha dit, és al que em referia abans, quan deia "problemes d'Administracions Públiques per qüestions competencials", que creia que ja coneixíem i eren superats, però que de fet pareix que no, que seguim argumentant unes qüestions purament de mantenir una estructura buro-

cratitzada i estatalista i sense obeir als problemes vius i reals. I cregui'm que em sap greu dir-ho, però això és així i des del 80 no s'ha avançat en aquesta qüestió.

Per una vegada que el Govern de la Comunitat actua davant un problema, que és la necessitat d'una diplomàtica, d'uns estudis superiors de turisme i donam suport a aquest Parlament - perquè tots li hem donat suport amb les lleis de pressupost de cada any - resulta que ara no havia - d'haver actuat. Havia d'haver esperat i havia d'haver esperat una llei harmonitzadora de totes les Comunitats de l'article 143 i en conseqüència, ja m'explicaran vostès on ens trobaríem. Ens trobaríem encara esperant que es donàs aquesta alternativa. Mentrestant, estudis privats com els que hi ha, provisionalitat i falta d'il·lusió i de progrés en aquest sentit de desbloquejar la qüestió estatalista, burocràtica i, al mateix temps, sense donar sortida a un problema de la nostra realitat econòmica i social.

Aquesta, bàsicament, és la rèplica i llavors ve la segona rèplica, que és l'escola d'hosteleria. A la fi se subhasta. A la fi, demà s'obriran unes pliques. Però que ens diguin que això ja està solucionat perquè demà s'obren, després de cinc anys en què el projecte ha estat discutit en aquest Parlament, vol dir cinc anys de retard. Nosaltres, amb el segon punt, el que demanàvem era fer via i que el 91 es posàs en marxa l'escola d'hosteleria. No podem admetre que es digui, com ha dit el Grup SOCIALISTA, "no coneixíem cap problema amb l'escola d'hosteleria". Cinc anys de retard a la nova escola: potser no sigui cap problema, però creim que hi és. I el que ha dit el Grup POPULAR, la veritat, perquè les pliques s'obrin demà, el problema no està resolt.

Així i tot, no tenim inconvenient que només es votí el primer punt, retiram el segon i esperem que el 91 estigui en marxa i si no, branca i de la forta! I aquesta mateixa branca, i de la forta, si no està oberta, la volem també oferir i reiterar per si s'ha de pressionar amb totes les mesures possibles davant el Govern de l'Estat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula, per al·lusions i contesti exclusivament la Diputada Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Només molt breument per dir al Sr. Serra que això de l'any 80 no ho té clar perquè la LRU és del 83 i, a més a més, la Llei de Reforma Universitària és la que dona autonomia a les Universitats, per tant, de centralista, poc. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat i atenent la petició del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES de retirada del segon punt, perquè els Srs. Diputats tinguin una clara consciència del que voten, el Sr. Secretari procedirà a donar lectura al punt únic que votarem.

Sr. Secretari, per darrera vegada avui a la tarda, doni

lectura al primer punt.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat que, a partir de les negociacions amb la Conselleria de Turisme i amb la Universitat de les Illes Balears, doni oficialitat als estudis superiors de Turisme que actualment es desenvolupen a la Universitat."

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats Diputats que voten a favor d'aquesta Proposició no de Llei de punt únic, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

Sres. i Srs. Diputats, s'aixeca la sessió.